

ВИКТОРИЯ

от

Майя Виткова

Начални надписи на фона на редуващи се детайли от бебе в утробата на майка му: стъпала, ръце, лице на бебето.

1. АРХИВ

Монтажна фраза от черно-бели архивни кадри, даваща информация за времето - какво се случва с България в контекста на Студената война и световните събития от 1979 година, кой е Тодор Живков. Мащабни, впечатляващи кадри с огромни тълпи от хора, кадри на Живот и Смърт.

- 01 СССР извършва подземен ядрен опит
САЩ извършва ядрен опит в щата Невада
Тодор Живков се среща с патриарх Максим
- 02 „Пинк Флойд“ правят премиера на албума си *Стената*
Последното слънчево затъмнение за XX век в САЩ
- 03 Франция извършва ядрен опит на остров Муророа
Година на световната асамблея „Знаме на мира“ в
България (земно кълбо, гълъб на мира)
- 04 Тодор Живков посещава Мексико
- 05 Първата жена премиер на Великобритания - Тачър
Амер. совалка „Войяджър“ преминава край Юпитер
- 06 Йоан Павел II е първият папа, който посещава
социалистическа държава - Полша
Правителствена делегация от Полша посещава Живков
Президентите Картър и Брежнев подписват САЛТ-2
- 07 Брежнев посещава Тодор Живков в България
Тодор Живков отпуска 3 млн. лева помощ за Виетнам
- 08 Монти Пайтън с премиера на „Животът на Браян“
Великобритания извършва ядрен опит в Невада
Първата заснета комета се удря в Слънцето
- 09 Съветският „Пионер 11“ лети ниско над Сатурн
Китай извършва ядрен опит
Израел извършва ядрен опит в Индийския океан
Тодор Живков - реч / Посещава мавзолея с мумията
- 10 Йоан Павел II - първият папа, който посещава Белия
дом
100 000 демонстрират в Бон срещу ядр.енергия
Майка Тереза - Нобелов лауреат за мир

- 11 Роналд Рейгън се кандидатира за президент „Пинк Флойд“ продават 2 млн. копия на „Стената“ (10 ноември) Роден е Тодор Живков II – син на Владимир Живков и внук на Тодор Живков

НАДПИС:

ПО ИСТИНСКИ СЛУЧАЙ

2. ИНТ. ГАРСОНИЕРАТА НА ДИМА. НОЩ

10 ноември, 1979 година

10 години преди падането на комунизма в Европа

В мрака на тясна и отрупана с мебели и предмети стая, се чува леко шумолене, наместване, проглушено, учестено дишане.

Виждат се части от лица на МЪЖ и ЖЕНА, устни, пръсти, дрехи и одеяло, чаршаф... Ново шумолене.

В миг от другия край на стаята долита покашляне, „щрак“ и светва лампа.

БОРЯНА – 27-годишна ЖЕНА, застива в обятията на мъжа си ИВАН, 35-годишен. Двамата затаяват дъх.

В същата стая на леглото си сяда ДИМА, около 60-годишна ЖЕНА, и си обува чехлите. Над леглото ѝ виси портрет на ГЕОРГИ ДИМИТРОВ.

ДИМА се изправя и излиза от стаята. Светва лампа и отваря друга врата в апартамента.

БОРЯНА и ИВАН се размърдват и се наместват в леглото, ще се спи.

ИВАН (ШЕПНЕЙКИ)

Ще сложа една преходна врата... Така и бебето ще е от нашата страна.

БОРЯНА го поглежда, втрещена.

БОРЯНА

Кое бебе?

Двамата се гледат и мълчат, по-дълго от нормалното.

На екрана се появява заглавието на филма:

ВИКТОРИЯ

Чува се пускането на вода в тоалетната.

3. ИНТ. ГАРСониЕРАТА НА ДИМА – БАНЯ. ИЗГРЕВ

През малкото прозорче на банята се вижда слънцето. Изгрява над обрaмчeно с път поле на краен квартал.

БОРЯНА (З.К.)

Как така преходна врата, какво бебе? ...До Венеция са деветстотин километра. Оттам с кораб... и после бебе.

На вратата се почуква, ИВАН видимо се разбързва.

Поглежда през прозорчето.

ИВАН

А майка ти?

БОРЯНА си мие зъбите.

БОРЯНА

Коя майка? ... Това е партиен член.

БОРЯНА жабурка и отива към ваната, където ИВАН си взема душ. Понечва да влезе при него.

ИВАН

Не може да се миеш още... Дай да измислим име на бебето.

ИВАН излиза от ваната. Увива се в кърпа.

Поглежда я, докато се бръсне.

БОРЯНА е застинала на едно място.

БОРЯНА

Там ще си Джон, не Иван...

ИВАН (З.К.)

А ти?

БОРЯНА не е очаквала такъв въпрос.

В далечината се вдига облак прах.

ИВАН е вече на вратата и я подканя с поглед.

БОРЯНА продължава да стои като забита в средата на банята.

ИВАН излиза.

Връща се след малко, облечен и с лекарска чанта.

ИВАН
До Венеция са хиляда двеста
петдесет и четири, а не
деветстотин километра. И
закъсняваш за работа...

БОРЯНА се размърдва и заключва вратата след него.

4. ИНТ. ГАРСОНИЕРАТА НА ДИМА – БАНЯ. СУТРИН

БОРЯНА вади пакет „Марлборо“ и запалка във формата на Статуята на свободата, скрити под малко шкафче.

Пали цигара.

През прозорчето на банята се вижда претъпкан градски автобус, с рев пресича шосето. ИВАН тича, за да го хване.

ИВАН (КРЕЩЕЙКИ)
Искам момиче!

БОРЯНА затваря прозорчето и рязко му врътва дръжката.

Вади бутилка кока-кола, скрита в тоалетното казанче.

Капачката на колата отхвърква.

БОРЯНА пресушава бутилката.

Отново бърка в тоалетното казанче и вади странен уред с крушовидно гумено тяло и пластмасова дръжка – дамски душ (душ за вагинална промивка), увит в найлон.

БОРЯНА го пълни с вода. Стиска гуменото тяло и водата яростно, със съскане, извира от пластмасовата дръжка.

БОРЯНА го пълни наново, със сапунена вода. Оглежда се – закачалката с кърпите е празна.

БОРЯНА открехва вратата на банята.

БОРЯНА
Дай ми кърпата...

След миг ръката на ДИМА ѝ я подава. БОРЯНА затваря.

Посяга към дамския душ.

Лицето ѝ има съсредоточено изражение, докато си прави

вагинална промивка - чува се същото яростно съскане.

След това БОРЯНА, чисто гола, започва да подскача в металната вана. Усеща нечие присъствие и се сепва.

ДИМА е на вратата, гледа я.

БОРЯНА изхълцва и инстинктивно закрива тялото си с ръце.

5. ИНТ. АВТОБУС. СУТРИН

ИВАН пътува в претъпкан градски автобус. Прав е, изглежда замислен, докато се държи за дръжката.

Автобусът преминава край социалистическа сграда.

По тротоара в обратна посока УЧИТЕЛКИ водят група от 4-5-годишни ДЕЦА от детска градина. ДЕЦАТА се държат за краищата на престилките си от червен пепит.

ИВАН се захласва. Несъзнателно се усмихва и не сваля умилен поглед от тях, докато автобусът се отдалечава. ДЕЦАТА се изгубват в далечината.

6. ИНТ. БИБЛИОТЕКА - ЧИТАЛНЯ. СУТРИН

Лъскави фотографии от западно списание, на всяка страница различна - усмихнати хора, лъскави автомобили, модерни дрехи, разнообразни храни, кока-кола... Чува се покашляне. Ръце бързо затварят списанието.

БОРЯНА вдига глава. Седи зад бюро в читалнята. До нея има картотека, зад бюрото ѝ рафтове, отрупани с книги до тавана. Оглежда читалнята.

По масите наоколо са насядали четящи ХОРА. Помещението е обгърнато в тишина. Часовник отмерва секундите - спокойствие.

БОРЯНА отново разгръща западното списание, подвързано с вестник „Работническо дело“.

В средата попада на рекламен плакат със Статуята на свободата. Повдига краищата му, след това упорито се захваща да го свали от списанието - шумолене.

БОРЯНА неволно вдига очи и среща погледите на всички ХОРА в читалнята. Затваря списанието, смутена.

Тишина.

7. ИНТ. ЗАВОД – ШИВАШКИ ЦЕХ. СУТРИН

Отлушително тракане на шевни машини.

ДИМА, с червен шивашки метър, висящ на шията ѝ, прекосява шивалнята. Спира и коригира някои от ШИВАЧКИТЕ, безмълвно, с категорични жестове.

Така прекосява цялото помещение и се обръща.

Срещу нея, на стената в дъното на помещението, виси портрет на ТОДОР ЖИВКОВ.

ДИМА дълго го гледа, след това отново прекосява шивалнята, спира и едва видимо изправя портрета.

8. ИНТ. ГИНЕКОЛОГИЧЕН КАБИНЕТ. СУТРИН

*Февруари, 1980 г.
Три месеца по-късно*

Около 70-годишна ЖЕНА, ДОКТОРА, с отработен жест надява хирургическите ръкавици.

БОРЯНА я следи с очи.

ДОКТОРА сяда на столче пред вдигнатите на магарето крака на БОРЯНА. Скрива се от погледа ѝ.

ДОКТОРА (З.К.)
Отпусни се...

БОРЯНА затваря очи, лицето ѝ постепенно се отпуска.

Зад стъкло, разделящо помещението на части, е ИВАН, облечен с лекарска престилка.

ДОКТОРА (СЛЕД ИЗВЕСТНО ВРЕМЕ)
Някъде в тринайстата седмица
си, честито.

БОРЯНА се надига на лакти.

ДОКТОРА сваля ръкавиците.

ДОКТОРА
Ти ли ще кажеш хубавата
новина на колегата или аз?

Мие си ръцете на мъничък умивалник, с гръб към БОРЯНА.

В отговор върху болничната дреха на БОРЯНА капват няколко големи червени капки. От носа ѝ руква кръв.

ДОКТОРА извиква и се втурва към нея.

Влиза ИВАН.

БОРЯНА

Аз...

Слагат БОРЯНА да легне. Тампонират ѝ носа и ѝ вдигат лявата ръка във въздуха. Лицето ѝ остава безизразно.

Еква жизнерадостен музикален мотив. Хиляди гласове запяват „Дружна песен“ като един.

ХИЛЯДИ ГЛАСОВЕ (З.К.)

*Дружна песен днес да екне,
песен, песен на труда! На
сърца ни да олекне, да живей,
живей труда!*

От портрет на стената я „гледа“ ТОДОР ЖИВКОВ...

9. ЕКСТ. ПЛОЩАД „БАТЕНБЕРГ“ – МАВЗОЛЕЙ. ДЕН

1 Май, 1980 г.

Международен ден на труда

...Песента продължава.

Архив: Лицето от портрета в болницата прелива в реалния ТОДОР ЖИВКОВ, махащ от балкона на внушителна постройка от бял мрамор – Мавзолея.

По площада пред Мавзолея преминават хиляди ХОРА с червени знамена. **Край на архива.**

Сред морето от червени знамена и усмихнати лица се мярка нещастното лице на БОРЯНА.

БОРЯНА, бременна в шестия месец, и ДИМА, са сред ПУБЛИКАТА на манифестацията. Всички наоколо се усмихват, ДИМА екзалтирано размахва червено знаменце, докато БОРЯНА вдига тревожен поглед.

По небето препускат буреносни облаци. Отминават слънчевия площад и се събират в далечината, отвеждайки ни в Парк на Свободата.

10. ЕКСТ. ПАРК НА СВОБОДАТА. ДЕН – СЪЩОТО ВРЕМЕ

Буреносните облаци се трупат над потъналия в зеленина „Парк на свободата“.

Паркът е безлюден. Само две миниатюрни фигури се

изкачват по възвишението към 20-метровия обелиск.

ИВАН върви редом със САНДО – 36-годишен МЪЖ, с очила, който бута колело. ИВАН се оглежда, има напрегнат вид.

САНДО
Добре, тръгвате в петък през
нощта...

Поглежда ИВАН и успокоително го потупва по гърба.

САНДО
Между другото, сега се
сещам... Заради една
бременна, дете ѝ се спуска
мехурът, веднъж спипаха
цялата група...

Щраква със запалка във формата на Статуята на
свободата (*същата като на БОРЯНА*).

ИВАН
Хубаво, ама иди ти се оправяй
с Боряна...

На алея в парка ненадейно изниква ДВОЙКА ПЕНСИОНЕРИ,
със знаменца в ръце. Едва-едва кретат.

САНДО внимателно ги следи с поглед, докато отминават.

САНДО
...Следва лагер или доживотен
и репресии до десето
коляно... А, и бебето умря.
(КЪМ ИВАН) ...Вашето май няма
да се роди българче, а?

Чува се приглушена гръмотевица. САНДО се засмива и
отново потупва ИВАН. Върху шокираното лице на ИВАН
капва едра капка дъжд.

САНДО взима вестник „Народен спорт“ от кошничката на
колелото и го подава на ИВАН.

САНДО (ТИХИЧКО)
Да видиш новия брой, че
следващия мач ще го гледаш от
другата страна...

Смига му и му показва скрито списание „Burda“ вътре.

САНДО
Това е за Борянчето и за
бабата...

11. ЕКСТ. МАВЗОЛЕЙ. ДЕН

След манифестацията пред централния вход на Мавзолея се извива огромна мълчалива опашка от „социалистически“ ХОРА.

Двама ГВАРДЕЙЦИ с каменни лица пазят от двете страни на металната врата.

Внезапно от опашката се отделя БОРЯНА и под смаяните погледи на всички се отдалечава с бързи крачки.

ДИМА бързо я връща обратно в строя.

Следва кратък бунт от страна на БОРЯНА, но ДИМА вкопча пръстите си в ръката ѝ и не ѝ позволява да помръдне.

12. ИНТ. МАВЗОЛЕЙ НА ГЕОРГИ ДИМИТРОВ – ЗАЛА. ДЕН

ХОРА се трупат в средата на сумрачна зала, около гранитна платформа. Отгоре ѝ е поставен стъклен саркофаг. БОРЯНА едва овладява позив за повръщане.

В саркофага е положена МУМИЯТА на ГЕОРГИ ДИМИТРОВ. Облечен е в тъмен костюм с вратовръзка. Положен е върху виненочервено кадифе, с ръце на бедрата.

Малка, но ярка лампа осветява восъчното му лице.

ХОРАТА един по един застават пред саркофага. Гледат го тъжно, като верни кучета, и излизат.

ДИМА се задържа повече от нормалното, след това изтиква БОРЯНА напред.

Тя поглежда право в затворените очи на МУМИЯТА...

...И наоколо ненадейно се спуска тъмнина, сякаш някой изгасва осветлението. Всички шумове стихват.

Лампата в саркофага светва право в корема на БОРЯНА и БЕБЕТО ѝ прозира отвътре. В гръб е, усеща светлината и вдига ръце, като при арест.

БЕБЕТО

Добре, спипа ме. Довършвай ме
по-бързо и не ме мъчи...

Лицето на МУМИЯТА се смръщва, отваря очи и вижда БЕБЕТО. Гледа го в смесица от почуда и удоволствие.

БЕБЕТО бавно се обръща и също вижда МУМИЯТА.

БЕБЕТО

Уф, изкара ми акъла... Твойта майка пробва ли да те...

Тревожно прави жест с ръка, сякаш си прерязва гърлото.

МУМИЯТА (ЗАСМИВА СЕ)

Ашколсулм! Шпионин, маскиран като бебе... Много са добри, бе, не спят! Я кажи сега, кой те праща?

БЕБЕТО

Сама съм, аз съм бебе...

Очите на БЕБЕТО се пълнят със сълзи.

БЕБЕТО

И си нямам майка...

МУМИЯТА със скърцане се понадига в саркофага.

МУМИЯТА (ПОСОЧВА БОРЯНА)

Това да не е баща ти?

БЕБЕТО

Това е чудовище! За малко да ми свети маслото...

БЕБЕТО се обръща с гръб.

БЕБЕТО

Най-добре да си ме ликвидира... Останете си със здраве, другарю Димитров.

БЕБЕТО махва за сбогом. МУМИЯТА се усмихва.

МУМИЯТА (З.К.)

Другарю Димитров? Тц, тц, щом и ти знаеш... Беше тая с другаря Димитров... Сигурно ще ти намерят някой да те осинови...

БЕБЕТО веднага се обръща.

БЕБЕТО

Добра ли е? Любима храна? Кога ще ме вземе?

МУМИЯТА

Сигурно ще те дадат на „наш'та майка Партията“...

БЕБЕТО нищо не разбира, но кимва.

МУМИЯТА (З.К.)

На първо време само ще ти внушат да я наблюдаваш и да им... споделяш всичко, което твоята майка прави. Още един гаф и току-виж я тикнали зад решетките!

БЕБЕТО

А новата майка пафка ли?

МУМИЯТА вдига рунтавите си вежди.

МУМИЯТА

За тая обида можеха да те пратят и на другарски съд едно време (ЗАСМИВА СЕ)...

БЕБЕТО (З.К.)

Тая... другарка... иска да бягаме на Запад и каза на баща ми: "направи нещо, иначе ще се отърва от бебето"...

В това време по лицето на БОРЯНА избива пот. Изражението ѝ е тревожно. Слага длани върху корема си.

МУМИЯТА (СТАВА СЕРИОЗЕН)

Чуй, пиленце... Никой не може да се отърве от никого... Това не го решаваме аз и ти... Има нещо, много по-голямо от всички нас...

Разговорът е ненадейно прекъснат, отново става светло, а БОРЯНА се свлича до саркофага.

13. ИНТ. ГАРСониерата на ДИМА. СЛЕДОБЕД

Голият корем на БОРЯНА се разтърсва от спазми, докато ИВАН го палпира (*преглежда*).

БОРЯНА постепенно спира да плаче. ИВАН погалва и целува корема ѝ. ДИМА смръщено стои край тях.

ИВАН

Легни. (*КЪМ ДИМА*) Майко, дай спирт и йод... и памук.

БОРЯНА се обляга назад. Лицето ѝ е още мокро от сълзи.

БОРЯНА
Кога заминаваме?

БОРЯНА не откъсва изпълнен с очакване поглед от ИВАН.

ДИМА се приближава. Подава шишенцата и слага ръце на кръста.

БОРЯНА (ШЕПТЕЙКИ)
Кога заминаваме?

ИВАН започва да промива коленете на БОРЯНА. Тушира раните и духва с уста, за да не я щипе.

ИВАН
Като родиш...

14. ИНТ. ГАРСОНИЕРАТА НА ДИМА – БАНЯ. ЗАЛЕЗ

Помещението е обгърнато в пара. Сред нея постепенно се различава фигура като огромен ЗАРОДИШ – БОРЯНА се е свила във ваната в ембрионална поза.

Очите ѝ са затворени. Тялото ѝ, с бледа кожа и огромен корем, изглежда някак зловещо под водата.

Тънка струйка кръв прорязва дъното на ваната.

Чува се почукване по вратата, което постепенно се усилва и преминава във вой на линейка.

15. ИНТ. БИБЛИОТЕКА – ЧИТАЛНЯ. СУТРИН

БОРЯНА, бременна в деветия месец, седи зад бюрото си в библиотеката и апатично гледа в една точка, без да помръдне.

16. ИНТ. ГАРСОНИЕРАТА НА ДИМА – БАНЯ. СУТРИН

26 август, 1980 г.

Десет години преди подпалването на Партийния дом.

БОРЯНА, с мокра коса и с хавлия, седи върху капака на тоалетната. Над главата ѝ се стеле цигарен дим, докато смуче кока-кола направо от бутилката.

От кухнята долита гласът на ИВАН, говори на ДИМА.

БОРЯНА свежда поглед към тялото си – гърдите ѝ са плоски, коремът ѝ огромен. Разтваря хавлията.

Изправя се и се оглежда в огледалото, докато цигарата

догаря между пръстите ѝ – няма цици, няма мляко.

17. ИНТ. ГАРСОНИЕРАТА НА ДИМА. СУТРИН

ИВАН и ДИМА закусват.

В гарсониерата има преходна врата (обещана от ИВАН в началото), разделяща помещението на две – частта на ДИМА от тази на ИВАН и БОРЯНА.

БОРЯНА влиза с трясък.

ИВАН и ДИМА се споглеждат – явно не ѝ е за първи път. ИВАН ѝ подава чаша вода, прави ѝ място да седне.

БОРЯНА
Няма ли повече мляко?

ИВАН (З.К.)
Сега ще отида да купя...

БОРЯНА (КЪМ ДИМА)
Ти колко мляко изпи с кафето?

ИВАН се опитва да я хване за лакътя, но БОРЯНА го избутва.

БОРЯНА
Колко изпи? Колко мляко изпи?

ДИМА си взима вестника и след миг колебание се изнася към банята. БОРЯНА избухва.

БОРЯНА (КЪМ БАНЯТА)
Още веднъж изпий цялото мляко
и ще си събираш зъбките...

Обратно в стаята обаче нахлува ДИМА, с пламнало лице.

18. ИНТ. ГАРСОНИЕРАТА НА ДИМА. СУТРИН – ПО-КЪСНО

БОРЯНА седи до кухненската маса.

Полупразната бутилка кока-кола, кутията „Марлборо“ и запалката във формата на Статуята на свободата са поставени върху масата, за назидание.

ИВАН поглежда запалката.

ДИМА шие бебешка дрешка от червен пепит (същата като на децата от детската градина), докато ИВАН, мие съдовете от закуската.

БОРЯНА гледа мъжа си, после майка си.

Двамата си гледат работата.

Надига останалата кока-кола и я пресушава. Хлъцва. После шумно се оригва. Никаква реакция.

БОРЯНА запраща празната бутилка напосоки. Тя обаче се удря в прозореца и стъклото с трясък пада на пода.

БОРЯНА изглежда стресната от резултата, но напук на всичко си пали цигара.

ДИМА се изправя и неочаквано я зашлепява, „циганската“.

19. ЕКСТ. КРАЕН КВАРТАЛ – ПОЛЕ. ДЕН

БОРЯНА върви пред ИВАН, който носи рамката на счупения прозорец. Вятър разхвърля косите ѝ, от очите ѝ капят сълзи, подсмърча.

Наоколо са люшнаели се от вятъра треви.

Заводски комини бълват черен пушек в далечината.

В небето препускат облаци.

Вятърът люлее високите треви. Миниатюрните фигури на БОРЯНА и ИВАН приличат на самотни платноходки в открито море.

20. ИНТ. ГАРСОНИЕРАТА НА ДИМА. ДЕН – СЪЩОТО ВРЕМЕ

ДИМА събира в покривката цигарите, запалката и все още здравата бутилка кока-кола.

След миг колебание изважда запалката. Щраква един път, след това още веднъж. После скришом (макар, че е сама) си я пъхва в джоба.

Слага бохчата в умивалника. С чук за пържоли прави предметите на каша, като яростно ги удря сто пъти.

21. ЕКСТ. КРАЕН КВАРТАЛ – ПОЛЕ. ДЕН

БОРЯНА се заковава на място зад ИВАН.

БОРЯНА

Ще се обадя на Сандо да го уреди и тръгвам още днес, сама... Ти си стой при нея.

ИВАН също спира. Подпира поправения прозорец на крака си и поглежда БОРЯНА.

Тя го подминава. Пред нея са четири мизерни блокчета и железопътна линия.

БОРЯНА внезапно спира. Обръща се към ИВАН и извиква, ужасена, а той изпуска прозореца.

Хиляди стъкълца се посипват в тревата заедно с вълната от плисналите се околоплодни води на БОРЯНА.

22. ИНТ. БОЛНИЦА – РОДИЛНО ОТДЕЛЕНИЕ. ДЕН

БОРЯНА е плувнала в пот и мучи като крава, в страшни мъки. Около нея са ДОКТОРА и ДВЕ АКУШЕРКИ, които не могат да ѝ смогнат. Избутва ги и се изправя, напъните ѝ са страховити.

По лицето на ДОКТОРА се стича пот. АКУШЕРКИТЕ успяват да я задържат, БОРЯНА изплаква и се облакътява на стола. Сякаш бебето, което иска да се роди, я ръководи.

Вътрешен прозорец дели родилното на БОРЯНА от съседното. Там е около 30-годишна ЕДРА РОДИЛКА, която лежи на гинекологичен стол и напъва.

СТАРША АКУШЕРКА, около 50-годишна, ѝ помага. Скоро БЕБЕТО ѝ – МОМЧЕНЦЕ, проплаква. АКУШЕРКА му сръзва пъпната връв. Майката се надига да го погледне.

БОРЯНА също напъва, креши, а вените на челото ѝ пулсират. ДОКТОРА изражда, БЕБЕТО на БОРЯНА проплаква.

АКУШЕРКИТЕ подават клампа и скалпел. ДОКТОРА посяга да ги вземе, но застива. По-младата АКУШЕРКА поглежда БЕБЕТО в ръцете на ДОКТОРА... и припада.

ДОКТОРА и втората АКУШЕРКА го гледат, в шок.

23. ИНТ. БОЛНИЦА – БОЛНИЧЕН КОРИДОР. СЛЕДОБЕД

Израждащият ДОКТОР, разпасан, креши по телефон в коридора на болницата.

АКУШЕРКИ тичат около него, в паника.

24. ИНТ. УЧРЕЖДЕНИЕ – КАБИНЕТ. СЛЕДОБЕД

Около 40-годишен едър МЪЖ, облечен във възтесен костюм, слуша на телефона. Леко отдалечава слушалката

от ухото си.

МЪЖЪТ затваря телефона, след миг зацепва и вдига слушалката на втори телефон. натиска едро червено копче на мястото на шайба.

От стената над него „гледа“ портрет на ТОДОР ЖИВКОВ.

25. ИНТ. БОЛНИЦА – РОДИЛНО ОТДЕЛЕНИЕ. СУТРИН

Отделението е пусто.

Изад вътрешен прозорец в родилното наднича огромна група ХОРА. Всички гледат нещо със смесица от любопитство и отвращение.

БЕБЕТО на БОРЯНА – едро и добре оформено голо МОМИЧЕНЦЕ без пъпче, е поставено на масата за повиване.

БЕБЕТО неочаквано се смръщва и рева, сякаш вика някого.

ХОРАТА стреснато се дръпват назад.

26. ИНТ. БОЛНИЦА – СТАЯ. СУТРИН – СЪЩОТО ВРЕМЕ

От болничното си легло БОРЯНА чува силния далечен плач на дъщеря си и се сепва.

Стаята е изпълнена с превъзбудени ХОРА – МЕДИЦИНСКИ ПЕРСОНАЛ. Всички изглеждат сякаш си търсят място, но мълчаливо, в тиха паника.

Около 40-годишна МЕДИЦИНСКА СЕСТРА – СТАРШАТА, влиза в стаята, бутайки метално креватче с БЕБЕТО на БОРЯНА. Спира го до леглото, сякаш внася радиоактивен отпадък.

БЕБЕТО се умълчава. „Гледа“ майка си. БОРЯНА също го гледа. БЕБЕТО отново надава вой.

Друга МЕДИЦИНСКА СЕСТРА, подава кротичко НОВОРОДЕНО на майка му, едрата родилка – МИЛА, на отсрещното легло.

МИЛА веднага разголва гръд и започва да го кърми.

Вратата се отваря и настъпва тишина. Младата АКУШЕРКА от раждането влиза и се лута из стаята, не може да си намери място.

Всички погледи са отправени към вратата. В момента, в който отново се отваря, избухват бурни ръкопляскания.

Усмивки озаряват лицата на МЕДИЦИНСКИЯ ПЕРСОНАЛ.

БОРЯНА се завива през глава, като вижда кой влиза, докато БЕБЕТО ѝ се дере.

27. ИНТ. БОЛНИЦА – СТАЯ. СУТРИН

БОРЯНА лежи, завита през глава. До нея стърчи ДОКТОРА.

ТОДОР ЖИВКОВ – около 70-годишен МЪЖ, със светлосив костюм и праметната върху плешивото чело коса, поглежда към леглото на БОРЯНА.

ДОКТОРА пробва да я отвие, но тя не пуска одеялото.

Зад ТОДОР ЖИВКОВ са ЧЛЕНОВЕТЕ на Политбюро на ЦК – десетина МЪЖЕ с посребрени коси, и ШОФЬОРА му.

ДОКТОРА (З.К.)

Родени са през няколко минути, другарю Живков, но той, Стефчо, има пъпче, а това...

ДОКТОРА отвива БЕБЕТО на БОРЯНА.

По лицата на ЧЛЕНОВЕТЕ на Политбюро се изписва отвращение.

Върху лицето на ТОДОР ЖИВКОВ – внезапно любопитство.

ДОКТОРА

Това е напълно здраво, но пък, сам виждате. При Стефчо има вродена малформация, но иначе е напълно нормален...

ЖИВКОВ пристъпва към металното креватче на БЕБЕТО. Стисва десницата на ДОКТОРА и го потупва.

Надвесва се над БЕБЕТО. Слага пръст върху гладкото му коремче, на мястото на липсващото пъпче.

БЕБЕТО на БОРЯНА ненадейно утихва. ТОДОР ЖИВКОВ вдига поглед към лицето му и се усмихва. Взима го на ръце.

Всички в стаята – ЧЛЕНОВЕТЕ на ЦК и МЕДИЦИНСКИЯ ПЕРСОНАЛ, внезапно избухват във възторжени аплодисменти. Спускат се да докоснат БЕБЕТО на БОРЯНА.

МИЛА на отсрещното легло, изглежда разочарована, но погалва детето си. В глъчката и възторга, БОРЯНА се отвива и поглежда, същисана.

28. ИНТ. БОЛНИЦА – СТОЛ ЗА ХРАНЕНЕ. ДЕН

9 септември, 1980 г.

Годишнина от социалистическата революция.

Помещението е празнично украсено. Огромната, П-образна маса е отрупана с храна и напитки. ХОРАТА са се изправили и вперили поглед напред.

ЖИВКОВ вдига БЕБЕТО на БОРЯНА над катедра с микрофон. Зад него, на стената с огромни букви е изписано "9-и септември – Ден на победата" (и някаква безумна болнична соц-картина). Има състав в национални носии.

ТОДОР ЖИВКОВ
Виктория – бебе на десетилетието на социалистическа България!

Избухват бурни ръкплясания.

ТОДОР ЖИВКОВ
Другарки и другари, днеска, на тая най-тържествена дата от историята на наш'та татковина България, а именно Девети септември, деня на победата, повече отвсекога се доближаваме до светлото социалистическо бъдеще!

БОРЯНА безизразно преживя дъвка. До нея са ИВАН, ДИМА, ЧЛЕНОВЕТЕ на Политбюро и МЕДИЦИНСКИЯ ПЕРСОНАЛ. Всички, освен БОРЯНА, се усмихват.

Разнасят се бурни ръкопляскания.

ТОДОР ЖИВКОВ прави знак, че ще говори, но ВИКТОРИЯ му засмуква пръста, сякаш суче от майка си. Той започва да се смее и връчва БЕБЕТО на ДИМА, която е най-близо.

ТОДОР ЖИВКОВ
Те това... гладно дете – Виктория, дава надежда за нашто светло бъдеще... За новия човек, по-силен, хармоничен и несвързан с миналото, а с бъдещето...

ВИКТОРИЯ изплаква.

ТОДОР ЖИВКОВ (З.К.)
... Където бременните ще работят за добруването на родината ни, докато техните

зародиши си растат и си се превръщат в деца некъде другаде, след като стана ясно, че пъпната връв не ни е нужна повече... Добър апетит!

29. ЕКСТ. БОЛНИЦА – ВХОД. ДЕН

ТОДОР ЖИВКОВ, с БЕБЕТО ВИКТОРИЯ на ръце, открива новото име на болницата: "Болница за спешна медицинска помощ ВИКТОРИЯ".

МНОЖЕСТВОТО избухва в ръкопляскания. БОРЯНА не.

ТОДОР ЖИВКОВ
Тържествено обявявам, че ще боядисаме леглото на майката червено, а за Виктория ще има поощрение...

ТОДОР ЖИВКОВ посочва напред – пред входа на болницата има червен москвич, овърган с червена панделка (като в американски филм).

ТОДОР ЖИВКОВ
...И нов, светъл социалистически дом, който скоро ще бъде завършен!

БОРЯНА спира да дъвче. За първи път поглежда ТОДОР ЖИВКОВ. ТЪЛПАТА аплодира.

Чува се бебешки рев. МИЛА тъжно стои и се опитва да успокои СТЕФЧО.

ТОДОР ЖИВКОВ
И тъй като социализъмът е справедлив към всички, те тая другарка и хромото ѝ дете, също ще получат нещо от наш'та майка партията. Честито!

30. ЕКСТ. БОЛНИЦА – ВХОД. ДЕН

Сред тълпата от ИВАН, ДИМА с ВИКТОРИЯ и МЕДИЦИНСКИЯ ПЕРСОНАЛ, БОРЯНА се приближава към ТОДОР ЖИВКОВ. Той я забелязва и сърдечно я потупва по рамото.

ТОДОР ЖИВКОВ
Браво, браво на майката!

БОРЯНА се поклаща от безкрайното потупване.

БОРЯНА (ТИХИЧКО)

Да питам... за поощрението.

ТОДОР ЖИВКОВ

Сега, сега тръгваме! Стойко,
дайте колите, бе! Давайте, че
закъсняхме за манифестацията!

ТОДОР ЖИВКОВ спира да я потупва, усмихва се и тръгва.

БОРЯНА (ЛИЦЕТО Ѐ ПЛАМВА)

А дали може... Може ли да ми
дадете поощрението в левове?

ЖИВКОВ застива за миг. След това се овладява, усмихва се и потупва БОРЯНА, все едно нищо не го е питала.

31. ЕКСТ / ИНТ. МОСКВИЧ. СЛЕДОБЕД

Новият, блестящ на слънцето Москвич, плавно се движи по широк булевард, като кадилак.

БОРЯНА, с нещастно лице, седи на седалката до шофьора - ИВАН кара с глупава усмивка.

ВИКТОРИЯ е в ръцете на щастливата ДИМА на задната седалка. До тях се поклаща ново, пластмасово бебешко коритце.

Черна волга плавно се движи пред Москвича, зад него се движи втори черен автомобил.

МИЛА, със СТЕФЧО на ръце, седи до ШОФЬОРА. Махва.

БОРЯНА се обръща към ИВАН.

БОРЯНА

Задмини ги...

Стрелка го с поглед и надува голям балон с дъвката, който с трясък се пука.

БОРЯНА

Дай аз да карам.

ИВАН се засмива, отзад ДИМА поклаща глава, но все пак:

32. ЕКСТ. МОСТ. ЗАЛЕЗ

Москвичът рязко спира вдясно от платното, като всява объркване сред волгите.

Двата черни автомобила отбиват и спират по-напред.

БОРЯНА изскача от своята страна.

33. ИНТ. МОСКВИЧ. ЗАЛЕЗ - МАЛКО ПО-КЪСНО

ВИКТОРИЯ измрънква, вече в ръцете на баща си, когато БОРЯНА прави обратен завой.

ИВАН и ДИМА залепват за задната седалка от рязкото тръгване.

БОРЯНА ги поглежда в огледалото за обратно виждане.

ИВАН (З.К.)
Къде отиваме?

БОРЯНА (СЛЕД ИЗВЕСТНО ВРЕМЕ)
На море...

БЕБЕТО изплаква на умряло и БОРЯНА се обръща.

В този момент ДИМА я зашлепява, а тя набива спирачки.

34. ЕКСТ. ГАРСОНИЕРАТА НА ДИМА. РЕЖИМ

БОРЯНА трескаво изнася купчини дрехи и предмети от входа на майка си и ги товари в Москвича.

Наоколо са се събрали ЗЯПАЧИ.

В ръцете на ИВАН, който притеснено се шура наоколо, плаче ВИКТОРИЯ.

Когато ХОРАТА на ТОДОР ЖИВКОВ изнасят канапето на БОРЯНА и ИВАН, ДИМА се опитва да ги спре, като се вкопчва за него. Те го вдигат нависоко, за да се отърват от нея, но ДИМА отчаяно увисва във въздуха.

35. ИНТ/ЕКСТ. АПАРТАМЕНТЪТ НА ВИКТОРИЯ. ПРИВЕЧЕР

БОРЯНА дълго стои в огромна, празна, нова стая, без да помръдне. След това пристъпва на балкона.

Отвисоко се вижда нощна София. По добре осветените улици вървят ГРАЖДАНИ. Плавно се движат автомобили. Светят прозорците на хиляди апартаменти.

БОРЯНА гледа от балкона, погледът ѝ светва. Дълбоко поема дъх и издиша, после отново поема дъх, но зад нея ВИКТОРИЯ се разплаква.

Спокойствието върху лицето на БОРЯНА мигом се изпарява.

36. ИНТ. АП. НА ВИКТОРИЯ – ДЕТСКА СТАЯ. ВЕЧЕР

Над ВИКТОРИЯ се е надвесил ИВАН, повива я, докато тя се дере.

БОРЯНА влиза в стаята. Старае се да не гледа ВИКТОРИЯ.

ИВАН облича ВИКТОРИЯ. Погалва я по коремчето и крачетата, но изглежда сдухан. Изобщо не поглежда жена си.

БОРЯНА отива в другия край на просторното помещение. Минава зад струпания на купчина багаж. Чува се, че рови из кашоните, докато ИВАН се занимава с ВИКТОРИЯ.

БОРЯНА се появява със стъгната хартия. Разтваря я и лепва плаката със Статуята на свободата (от списанието в библиотеката) на централно място, с дъвката си.

Ревът внезапно спира. ИВАН гледа изумен.

БОРЯНА гледа мъжа си победоносно (*мъничка победа*).

В този миг ВИКТОРИЯ отново рева.

37. ИНТ. АП. НА ВИКТОРИЯ – ДЕТСКА СТАЯ. ВЕЧЕР

ВИКТОРИЯ е останала без глас в ръцете на ИВАН.

Той внимателно я поставя на леглото и излиза от стаята. Връща се, водейки БОРЯНА, която се запъва като магаре на вратата.

ИВАН ѝ помага да се съблече. Почиства с памуче ареолите и зърната на БОРЯНА.

БОРЯНА
Видя ли му физиономията, като
му треснах вратата под носа?

ИВАН покрива скута ѝ с тензух.

ИВАН (СЛЕД ИЗВЕСТНО ВРЕМЕ)
Това не е филанкишията, а
глава на държавата... Да не
говорим за майка ти...

Подава ѝ ВИКТОРИЯ, но БОРЯНА я гледа, без да помръдне.

БЕБЕТО се е „вторачило“ в очите на майка си.

БОРЯНА вдига уплашен поглед към ИВАН.

БОРЯНА
Да не ме ухапе?

38. ИНТ. ГАРСОНИЕРАТА НА ДИМА. НОЩ

ДИМА си мие зъбите в банята.

Жилището ѝ е обърнато наопаки. Липсват предмети, които са оставили по-светли петна из къщата:

Няма го леглото на БОРЯНА и ИВАН.

Липсват книги от рафтовете.

Гардеробът е отворен и наполовина празен.

ДИМА излиза от банята.

Както си е с дрехите и обувките, ляга в леглото, завива се и изгасва лампата.

След десетина секунди преходната стена изскърцва в тъмното и с трясък се срутва на пода.

39. ИНТ. АП. НА ВИКТОРИЯ – ДЕТСКА СТАЯ. ЗАЗОРЯВАНЕ

ВИКТОРИЯ „не сваля поглед“ от БОРЯНА, докато ИВАН я храни с биберон. Шумно пресушава шишето.

В това време БОРЯНА се опитва да „предизвика“ кърмата си с помпа. Боли я. Вдига очи и поглежда дъщеря си. Тръпки я побиват.

ВИКТОРИЯ победоносно се оригва от рамото на ИВАН.

40. ИНТ. АП. НА ВИКТОРИЯ – ДЕТСКА СТАЯ. ИЗГРЕВ

ВИКТОРИЯ лежи от едната страна на спящия ИВАН.

От другата БОРЯНА се унася в сън. Тъкмо заспива и се чува плачът на ВИКТОРИЯ.

ИВАН продължава да спи.

ВИКТОРИЯ заспива веднага щом БОРЯНА се изправя и сяда в кревата, сънена и измъчена.

41. ИНТ. АП. НА ВИКТОРИЯ – ДЕТСКА СТАЯ. СУТРИН

ВИКТОРИЯ се събужда. До нея ИВАН също се буди. Гледа дъщеря си, умилен. Погалва я. ВИКТОРИЯ мести „поглед“.

В средата на стаята стърчи БОРЯНА, с тъмни кръгове под очите и блуждаещ поглед. Облечена е с нощница, обута е с чехли. Вместо чанта, е сложила помпата за кърма през рамото си. Седи на фона на Статуята на свободата.

БОРЯНА
Заминаваме, Джон...

ИВАН е втрещен - БОРЯНА изглежда не на себе си.

42. ИНТ. АПАРТАМЕНТЪТ НА ВИКТОРИЯ – ДЕТСКА СТАЯ. ДЕН

ВИКТОРИЯ лежи спокойна в средата на леглото.

БОРЯНА е в другия край на стаята. ВИКТОРИЯ заплаква.

Очите на БОРЯНА също се пълнят със сълзи. И тя рева с глас. Свлича се по колене на пода.

ВИКТОРИЯ започва да се дере.

БОРЯНА вдига замрежен от сълзи поглед. Ревейки, на колене, се приближава към леглото. Подсмърчайки, разголва гръд и непохватно взима ВИКТОРИЯ.

БЕБЕТО ненадейно се поуспокоява. ВИКТОРИЯ „гледа“ голата гръд на майка си.

43. ЕКСТ. БЯЛА РЕКА. ДЕН

ВИКТОРИЯ си представя: Плътни, грациозни бели вълни. Развълнувана, пълноводна, безкрайна бяла река от мляко минава пред очите ѝ...

44. ИНТ. АПАРТАМЕНТЪТ НА ВИКТОРИЯ – ДЕТСКА СТАЯ. ДЕН

ВИКТОРИЯ още „гледа“ хипнотизиращата гола гръд на майка си. БОРЯНА ѝ подава зърното, но мляко няма и ВИКТОРИЯ рева.

Чува се нестихващият ѝ рев, докато слънцето обхожда стаята от единия до другия край... И пада мрак.

45. ИНТ. АП. НА ВИКТОРИЯ – ДЕТСКА СТ. / КОРИДОР. ВЕЧЕР

Светва лампа. ВИКТОРИЯ, попретракнала, се умълчава.

В стаята пристъпва ДИМА. В едната си ръка има чанта с багаж, в другата плик прясно мляко.

Изад нея надниква ИВАН.

ИВАН

Баба ще ни помага...

ВИКТОРИЯ потрепва, когато баща ѝ я взима на ръце.

БОРЯНА гледа майка си и ИВАН повече от нормалното. Накрая се изправя, залитайки.

БОРЯНА (ПРЕСИПНАЛА)

Ела да ти покажа откъде да почнеш...

БОРЯНА тръгва по коридора. ДИМА бодро я следва, запретвайки ръкави. БОРЯНА отваря външната врата и майка ѝ наивно излиза навън. БОРЯНА трясва вратата под носа ѝ. Завърта ключа. След това гледа през шпионката.

БОРЯНА (З.К.)

Да си се грижила, когато е трябвало! За когото е трябвало!

БОРЯНА носи чантата на ДИМА и прясното мляко, изхвърля ги по нея през външната врата.

ДИМА стои известно време, без да помръдне, до нея е спуканото мляко и захвърлената чанта. Тръгва си.

46. ИНТ. АП. НА ВИКТОРИЯ – ДЕТСКА СТАЯ. ВЕЧЕР

БОРЯНА

Забранявам тая жена да вижда детето, да влиза в къщата или да се приближава до нас...

ВИКТОРИЯ не изпуска БОРЯНА от очи. Когато майка ѝ спира да говори, засмуква биберона в ръцете на ИВАН.

Той изглежда съкрушен.

ИВАН

Спокойно.... Всичко ще бъде наред... Назначиха ме в поликлиниката на ЦК... Ще лекувам всички от партията... А теб те назначават в народната библиотека...

ВИКТОРИЯ шумно изсмуква последните капки мляко.

ИВАН (З.К.)

И обещаха да разберат защо Виктория няма пъп...

47. ИНТ. МЕДИЦИНСКА АКАДЕМИЯ - СТАЯ ЗА ОПИТИ. СУТРИН

Няколко чифта ръце събличат ВИКТОРИЯ. БЕБЕТО потрепва. Същите ръце я разглеждат като пиле за печене. След това поставят БЕБЕТО на кантар. Измерват височината ѝ. Фотографират я. ВИКТОРИЯ изглежда все по-уплашена.

БОРЯНА безстрастно наблюдава ЛЕКАРИ и МЕДИЦИНСКИ СЕСТРИ, всички около 30-40-годишна възраст, мълчаливо надвесени над ВИКТОРИЯ. До нея напрегнато стои ИВАН.

ВИКТОРИЯ се разплаква, когато я понасят към кръгъл, пълен с вода стъклен съд, приличащ на майчина утроба.

Пускат щорите на прозорците с копче. Помещението потъва в мрак. Чува се изщракване и над съда светва лампа.

Когато понечват да потопят ВИКТОРИЯ в стъкления съд, БОРЯНА се изправя.

Под смаяните погледи на всички прекосява помещението, отваря вратата и я тряска зад себе си.

В стаята цари пълна тишина.

Топват бебето ВИКТОРИЯ в съда.

48. ЕКСТ. ПАРК НА СВОБОДАТА. ДЕН

БОРЯНА тича по пътеката към 20-метровия обелиск в „Парка на свободата“. Трескаво се оглежда.

Измежду дърветата излиза познат образ – САНДО се приближава към нея, бута колелото. В кошницата е навита празна раница „Самар“.

БОРЯНА му подава ръката си, с купчина банкноти. Той не ги взима, вместо това я прегръща и дълго не я пуска.

БОРЯНА остава в ръцете му като кукла, с изумен поглед.

49. ЕКСТ. ПОЛИГРАФИЧЕСКИ КОМБИНАТ. ДЕН

САНДО говори в телефонна кабина на фона на Полиграфическия комбинат. Оглежда се някой да не го види. Нищо от думите му не се чува, заради шума от преминаващите автомобили.

50. ИНТ. АП. НА ВИКТОРИЯ - ДЕТСКА СТАЯ. ВЕЧЕР

БОРЯНА трескаво събира багаж в стаята на ВИКТОРИЯ -

дрехи и предмети, които бута в раницата от САНДО.

51. ИНТ. АП. НА ВИКТОРИЯ – ВСЕКИДНЕВНА. ВЕЧЕР

В същото време ИВАН се е надвесил над телефона В ХОЛА. Облечен е с балтон. В ръцете си държи ВИКТОРИЯ, също навлечена и с шапка.

ИВАН (ШЕПТЕЙКИ)
Пуснах ти рецепти за
нитроглицерина по пощата...
За шест месеца... И да не се
притесняваш, ако не се
обаждам известно време...
Чакай...

ИВАН доближава слушалката до ушето на ВИКТОРИЯ. От другата страна на линията се чува тропане. БЕБЕТО слуша, ококорено.

ИВАН отново доближава слушалката до своето ухо.

ИВАН
Да се пазиш, чу ли... (ТРЪГВА
ДА ЗАТВАРЯ) Ало... Обичаме
те.

ИВАН безшумно затваря телефона. Леко приведен тръгва да излиза от стаята, на пръсти.

На вратата обаче стои БОРЯНА, с пълната раница.

ИВАН изглежда като хванат на местопрестъпление.

52. ЕКСТ. БУЛ. „ЛЕНИН“. НОЩ

Духа, вали дъжд. Москвичът с бясна скорост хвърчи по булевард „Ленин“.

53. ИНТ. МОСКВИЧ. НОЩ

ВИКТОРИЯ е на задната седалка. ИВАН ѝ сменя пелените. Хвърля един поглед на БОРЯНА.

В отговор БОРЯНА само дава мръсна газ.

През предното стъкло, по което шибва дъждът, се вижда пустото шосе.

Колата скоро прелетява край Университета и Народното събрание. БОРЯНА рязко намалява при Мавзолея.

Гледа сградата. Отваря прозореца и яростно прави мръсен жест в посока на Мавзолея. Пак настъпва газта.

Изад ъгъла при Партийния дом обаче, пред тях ненадейно се появява МИЛИЦИОНЕР и вдига палка. Спирачките изпищават.

54. ЕКСТ. ПАРТИЕН ДОМ. НОЩ

Москвичът рязко спира край фонтана при Президентството.

От тъмното, от няколко различни посоки, се появява цяла група МЪЖЕ в сиви костюми и обграждат автомобила.

55. ЕКСТ. КАМЕН БРЯГ / МОСКВИЧ. ЗАЗОРЯВАНЕ

Вятърът бясно играе с косите на БОРЯНА. Тя е зареяла поглед напред и диша дълбоко, сякаш за първи път.

Отпред слънцето тъкмо се показва над хоризонта на морската шир.

ВИКТОРИЯ, увита в одеяло, е в ръцете на баща си. Бурното сиво море е пред тях. Вятърът беснее по платото.

ИВАН се обръща и тръгва към колата, паркирана с нос към морето.

През прозореца, с ВИКТОРИЯ на ръце, гледа БОРЯНА. ИВАН ѝ бибитка, БОРЯНА се сепва и поглежда назад.

Зад червения москвич е цялата група МЪЖЕ в сиви костюми, с две светли на цвят Лади.

БОРЯНА се колебае за миг, след това влиза в Москвича.

56. ИНТ. МЕДИЦИНСКА АКАДЕМИЯ - СТАЯ ЗА ОПИТИ. СУТРИН

ВИКТОРИЯ се усмихва на същите ЛЕКАРИ и МЕДИЦИНСКИ СЕСТРИ, надвесени над нея. Те са очаровани.

Встрани от МЕДИЦИНСКИЯ ПЕРСОНАЛ стои ТОДОР ЖИВКОВ. БОРЯНА кръстосва ръце пред гърдите си.

ВИКТОРИЯ изплаква, преди да я потопят в „аквариума“. ТОДОР ЖИВКОВ я поема. Тя тутакси се кротва. Той победоносно поглежда БОРЯНА...

Спускат щорите и ТОДОР ЖИВКОВ топва БЕБЕТО ВИКТОРИЯ във водата.

БОРЯНА стои на стол в залата, безучастно.

Когато отново виждаме "аквариума" – в него седи 9-годишно МОМИЧЕНЦЕ без пъпче – ВИКТОРИЯ. Подава краче от водата, а ТОДОР ЖИВКОВ го целува.

ВИКТОРИЯ (НАХАКАНО)

А аз всъщност за какво кисна
тука?

Наоколо са същите ЛЕКАРИ и МЕДИЦИНСКИ СЕСТРИ, но вече позастарели, понапълнели, тук-там пооплешивели. Споглеждат се и... Мълчаливо вдигат рамене в отговор.

57. ИНТ. АП. НА ВИКТОРИЯ – ДЕТСКА СТАЯ. СУТРИН

26 Август, 1989 г.

9-годишната ВИКТОРИЯ спи в ембрионална поза – с ръце под брадичката и глава прибрана към крайниците.

Слънчев лъч огрява лицето ѝ. Хърка като дъскорезница.

Вратата изскърцва. ИВАН, понапълнял и прошарен, пристъпва към леглото ѝ. Държи торта със запалени свещички в едната и голям подарък в другата ръка.

ВИКТОРИЯ отваря очи, сънено го измерва и му обръща гръб.

ИВАН слага подаръка на леглото и глупаво стърчи с тортата. След миг ВИКТОРИЯ изпуфтява, придърпва подаръка, разкъсва хартията и измъква географски глобус.

ИВАН (З.К.)

Честит рожден ден, тате...

ИВАН се надвесва да я целуне, но ВИКТОРИЯ го избутва с крак. Изсумтява и търкулва глобуса на пода.

ВИКТОРИЯ

Докога ще се разправяме?
Рожденият ми ден е на девети
септември! Денят на победата?
... Не днес!

Духва свещичките, загребва от тортата с ръка, облизва я и се завива през глава.

Чуват се стъпки, на прага се появява БОРЯНА, по нощница.

БОРЯНА

Родила съм те на двацет и
шести август... Днес, чу ли?

ВИКТОРИЯ се отвива, вдига слушалката на телефон върху
нощното си шкафче и натиска червен бутон, заместващ
шайбата. От другата страна на линията се чува мъжки
глас.

ВИКТОРИЯ

Ало, тия двамата пак ми
обясняват, че съм се родила
днес, а не на 9-ти! Казах
им... Ти им кажи... Не, ти...
(смее се звънливо). Ти... Ти,
ти... ти!

58. ЕКСТ. РЕЗИДЕНЦИЯ „ЛОЗЕНЕЦ“ - ГРАДИНА. СЛЕДОБЕД

9 септември, 1989 г.

Бясно обикаляне около торта с форма на девятка. В
кръга около тортата са приклучени ТОДОР ЖИВКОВ, ИВАН,
и МИЛА. Проблясват светкавици на фотоапарати.

ВИКТОРИЯ е яхнала голямо, лъскаво червено колело, с
панделка и с бръмчене обикаля около тях.

Прави кръгче и около БОРЯНА, която пуши, и отправва
към градината.

Всички тръгват по нея, като голяма опашка.

СТЕФЧО, на триколка, се опитва да догони ВИКТОРИЯ,
МИЛА му дава кураж.

БОРЯНА остава край тортата, пуши и наблюдава.

ВИКТОРИЯ обикаля градината на резиденцията, всички
вървят по нея. Тя прави зиг-заг, цялата опашка също.

ВИКТОРИЯ минава през цветята. Групата спира, но когато
ТОДОР ЖИВКОВ също минава през тях, всички го следват.

ВИКТОРИЯ захвърля колелото си и се мята върху дърво.
Изкачва се до върха и го разтриса.

Под дървото ТОДОР ЖИВКОВ се смее и аплодира. ИВАН,
прималял, също - сега всички се смеят и бурно
аплодират. В истински възторг са от простотиите ѝ.

Между хвърчащите около ВИКТОРИЯ клони и листа се
забелязва БОРЯНА. Гаси цигарата в тортата, обръща се и
си заминава.

59. ЕКСТ. НАЦИОНАЛЕН ДВОРЕЦ НА КУЛТУРАТА. ПРИВЕЧЕР

Страдата на НДК е величествена.

Вятър люшва дърветата в парка. Пред двореца се разхвърчат есенни листа.

60. ИНТ. ЗАЛА. ПРИВЕЧЕР

На сцената има ДЕТСКИ ХОР. Децата, в униформи на чавдарчета и пионерчета, пеят „Комунисти, комсомолци, пионери“.

ХОР

*Комунистите родината изграждат,
комсомолците с тях строят,
пионери, пионери,
славен път ни чака, трудов път...*

61. ИНТ. АПАРТАМЕНТЪТ НА ВИКТОРИЯ. ПРИВЕЧЕР

БОРЯНА гледа същото по телевизията. В момента, в който песента свършва, избухват бурни ръкопляскания.

ПУБЛИКАТА (СКАНДИРА)

БКП! БКП! БКП!

Когато на сцената се появява ТОДОР ЖИВКОВ, ръка в ръка с ВИКТОРИЯ, БОРЯНА изключва телевизора.

62. ИНТ. ЗАЛА. ПРИВЕЧЕР

ТОДОР ЖИВКОВ прегръща ВИКТОРИЯ на украсената с червени знамена сцена. Тя палаво се отскубва от ръцете му. Няколко РАЗПОРЕДИТЕЛИ я връщат при него.

ЖИВКОВ връзва червена връзка на шията ѝ и я прегръща. Тя обвива ръце около врата му и поглежда към залата.

Залата е пълна с НАРОД. Всички са на крак и аплодират.

Сред публиката е ИВАН - гордо ръкопляска. От едната му страна има празно място, от другата е МИЛА.

ТОДОР ЖИВКОВ се опитва да се изправи, но ВИКТОРИЯ му увисва на врата. Залата потъва в мълчание...

ТОДОР ЖИВКОВ ѝ говори нещо на ухото. Тя го пуска, но в следващия миг му се мята върху гърба. Настъпва тишина.

В момента, в който ЖИВКОВ се размива от сърце и започва да пляска с ръце, ПУБЛИКАТА също избухва в апродисменти.

На сцената е СТЕФЧО. Той, куцукайки, също пробва да скочи върху гърба на ЖИВКОВ, но ВИКТОРИЯ реагира моментално – с ритник в корема.

63. ИНТ.АПАРТАМЕНТЪТ НА ВИКТОРИЯ – ДЕТСКА СТАЯ. ВЕЧЕР

В мрака на стаята, ВИКТОРИЯ дъхва на стетоскоп, за да го затопли. След това започва да преслушва куция крак на СТЕФЧО.

През едва открянатата врата на детската стая влиза светлина и долитат гласовете на ИВАН и МИЛА. Смят се.

СТЕФЧО лежи на леглото на ВИКТОРИЯ, засмива се притеснено. ВИКТОРИЯ го поглежда свирепо и той млъква.

СТЕФЧО (З.К.)

Боли ме коремът, другарко...

ВИКТОРИЯ дръпва блузата му нагоре. Погледът ѝ спира върху пъпчето на СТЕФЧО. ВИКТОРИЯ го гледа, втрещена.

СТЕФЧО е развълнуван, гледа я и диша учестено.

ВИКТОРИЯ с ужас и отвращение разглежда пъпа на СТЕФЧО.

ВИКТОРИЯ

Куц, умираш! Глей к'ва грозна рана ти се е отворила...

64. ИНТ.АПАРТАМЕНТЪТ НА ВИКТОРИЯ – ДЕТСКА СТАЯ. ВЕЧЕР

ВИКТОРИЯ лежи на пода на стаята и с голяма ножица прави изрезки от огромна купчина вестници. Налива се с кока-кола. Оригва се. Пак реже.

Дълбока бръчка прорязва челото ѝ.

Спира и оставя ножицата до себе си.

Вдига си блузата и поглежда мястото на липсващото пъпче. Гледа го, постепенно започва да му се любува.

Става, отваря прозореца и закрепява с цяло гърло:

ВИКТОРИЯ

Селяниииии! (ЗАСМИВА СЕ)

65. ИНТ. АПАРТАМЕНТЪТ НА ВИКТОРИЯ – КОРИДОР. НОЩ

БОРЯНА отива до тоалетната в тъмното. Нещо в краката ѝ подозрително шумоли. БОРЯНА светва лампата и застива – подът на цялата къща е покрит с парчета от вестници.

БОРЯНА е бясна, нахлува в стаята на ВИКТОРИЯ, но там е още по-страшно, а детето спи.

66. ИНТ. БЛОКЪТ НА ВИКТОРИЯ – ВХОД. СУТРИН

Автомобилът на ТОДОР ЖИВКОВ е паркиран пред входа на ВИКТОРИЯ. ШОФЬОРЪТ на ЖИВКОВ чака отвън.

Вратата на входа се отваря с ритник и ВИКТОРИЯ излиза. ШОФЬОРА се втурва към нея, поема чантата ѝ, отваря ѝ задната врата на колата и я затваря след нея.

67. ИНТ. АВТОМОБИЛЪТ НА ЖИВКОВ. ПРИВЕЧЕР

Колата плавно потегля. ВИКТОРИЯ гледа през прозореца като кралица.

ШОФЬОРА я поглежда в огледалото за обратно виждане. Подава ѝ опакован сандвич.

ВИКТОРИЯ пъхва сандвича в чантата си, докато гледа навън.

ВИКТОРИЯ (СЛЕД ИЗВЕСТНО ВРЕМЕ)
Луканка?

ШОФЬОРА (З.К.)
Петък е. Лютеница със сирене.

68. ЕКСТ. АЛЕЯ. СУТРИН

Колата прекосява алея, завива и се изгубва от поглед.

69. ИНТ. УЧИЛИЩЕТО НА ВИКТОРИЯ – КОРИДОР. СУТРИН

Огромна група УЧЕНИЦИ са подредени в редица пред директорския кабинет, пред къта на патрона на училището Юрий Гагарин. Зад тях се извисява ръка от стиропор с човешки ръст. Показалецът ѝ сочи нагоре.

ВИКТОРИЯ със съсредоточено изражение се спира пред всеки от УЧЕНИЦИТЕ и кима. ДЕЦАТА едно по едно си разголват коремите – всички имат пъпове.

ВИКТОРИЯ кара ДИРЕКТОРА също да си покаже пъпа и той притеснен го прави.

ВИКТОРИЯ продължава напред по редицата, инспектира.

ВИКТОРИЯ (СПИРА И СЕ ЗАСМИВА)
Вие сте изроди, бе!

Последен е СТЕФЧО, вдига си блузката, но се усмихва и ВИКТОРИЯ светкавично бързо го поваля на земята. Чува се пъшкане и борене, докато всички наоколо мълчат. ВИКТОРИЯ победеносно застава над СТЕФЧО.

70. ИНТ. АП. НА ВИКТОРИЯ – ДЕТСКА СТАЯ. ВЕЧЕР

ВИКТОРИЯ, седнала на леглото си, с погнуса разглежда пъпчето на баща си, който е чинно изправен пред нея, с блуза вдигната до гърдите. ИВАН търпеливо я изчаква.

ВИКТОРИЯ погнусена го бута с крак.

ВИКТОРИЯ
Защо имаш такава гадна дупка?

ИВАН
Пъп, не дупка...

ВИКТОРИЯ му запушва устата с крак. Люто съборва и баща си. Той не се защитава особено, засмива се, но тя е наистина бясна. ВИКТОРИЯ го налага на пода.

В този момент БОРЯНА се намесва и бясно издърпва ВИКТОРИЯ от баща ѝ, вдвоява я на леглото, плясва я, завива я и гаси лампата.

ВИКТОРИЯ остава в тъмното, без да може да реагира, направо зяпва от почуда.

ВИКТОРИЯ (СЛЕД ИЗВЕСТНО ВРЕМЕ)
Никой не може да бие бебето
на десетилетието!

Чуват се стъпките на БОРЯНА. Плясва я отново и рязко затваря вратата зад себе си.

В тъмното ВИКТОРИЯ, в шок, посяга към телефонната слушалка. Натиска копчето. Чува се продължителен сигнал свободно.

ВИКТОРИЯ ляга, бръчката прорязва челото ѝ. Постепенно се свива в ембрионална поза и се унася.

Очите на спящата ВИКТОРИЯ мръдват веднъж под клепачите ѝ (R.E.M.). После бясно започват да препускат.

71. ИНТ. АПАРТАМЕНТЪТ НА ВИКТОРИЯ – ДЕТСКА СТАЯ. НОЩ

Сън: ВИКТОРИЯ спи в леглото си в ембрионална поза. Стаята е същата, но от леглото, през останалите мебели, до пода, стените и светлината, всичко е бяло.

ВИКТОРИЯ спи в бялата стая, голичка, когато от мястото на липсващото ѝ пъпче потича струйка кръв.

В съня специалният ѝ телефон започва да звъни, а копчето свети в червено.

72. ИНТ. АП. НА ВИКТОРИЯ – ДЕТСКА СТАЯ. ЗАЗОРЯВАНЕ

10 ноември, 1989

Падането на комунизма в Европа.

ВИКТОРИЯ, плувнала в пот, отваря очи. Ръцете ѝ са вкопчени в мястото на липсващото пъпче. Специалният ѝ телефон звъни, а червеният бутон свети в червено.

Вдига слушалката на телефона, но връзката отсреща прекъсва. ВИКТОРИЯ звъни, но дава заето.

ВИКТОРИЯ, объркана, се изправя и отива до прозореца.

В небето отвън препускат буреносни облаци. Проехтява гръм. Ужас се изписва върху лицето на ВИКТОРИЯ.

73. ИНТ. АП. НА ВИКТОРИЯ – ВСЕКИДНЕВНА. ЗАЗОРЯВАНЕ

В този момент БОРЯНА се буди. Ослушва се, сякаш да разбере какво не е наред и после отново затваря очи.

74. ЕКСТ. ЖИЛИЩЕН БЛОК – ВХОД. СУТРИН

Колата на ТОДОР ЖИВКОВ е пред входа на блока, ШОФЬОРА е отвън, чака. За първи път има опърпан вид – няма вратовръзка, брадясал е, изглежда не на себе си.

Чува се свистене и училищната чанта на ВИКТОРИЯ ненадейно тупва пред входа от последния етаж.

ШОФЬОРА отива да я прибере.

ВИКТОРИЯ стои зад вратата на входа. ШОФЬОРА ѝ отваря. Тя излиза, уморена и отпусната.

ШОФЬОРА ѝ отваря и вратата на колата. ВИКТОРИЯ се срутва на задната седалка. ШОФЬОРА ѝ прибира краката вътре. Поставя чантата до нея и ѝ затваря вратата.

75. ИНТ. ВОЛГА. СУТРИН

Колата потегля. ВИКТОРИЯ гледа през прозореца. Колата завива край блока на ВИКТОРИЯ и скоро минава по алея.

ВИКТОРИЯ
Кръстника къде е? Защо не ми
вдига телефона?

ШОФЬОРА я поглежда в огледалото за обратно виждане. Понечва да каже нещо, но се спира.

След миг ѝ подава опакован сандвич.

ВИКТОРИЯ пъхва сандвича в чантата си. Гледа ШОФЬОРА, после мести поглед навън.

Клоните на дърветата се отразяват в прозореца на колата. После и страшните буреносни облаци, ВИКТОРИЯ сваля поглед.

Колата прекосява още стотина метра и спира.

ШОФЬОРА отваря вратата на ВИКТОРИЯ.

Тя слиза от волгата...

76. ЕКСТ. УЧИЛИЩЕТО НА ВИКТОРИЯ. СУТРИН

... ВИКТОРИЯ пристъпва в училищния двор. Училищната стграда е боядисана в цветовете на трибагреника.

Тече голямо междучасие, дворът е пълен с ДЕЦА, глъчка.

УЧЕНИЦИТЕ са разделени по групи – МОМИЧЕТА играят на дама и скачат на ластик, МОМЧЕТА и МОМИЧЕТА се гонят, дребни МОМЧЕТА играят на гуди в тревата, в далечината УЧЕНИЦИ в спортни екипи тичат за време (ФИЗКУЛТУРНИК им засича), група ДЕЦА се е събрала около МОМЧЕ и се залива от смях, докато ядат сандвичи; други ритат топка – смяхът, разговорите и виковете са оглушителни.

ВИКТОРИЯ стои сякаш очаква аплодисменти, но никой не я забелязва. Дълбоката бръчка прорязва челото ѝ.

В този момент ВИКТОРИЯ забелязва СТЕФЧО сред групата ДЕЦА, които се смеят. Той се залива от смях, толкова му е весело и леко на сърцето.

ВИКТОРИЯ гледа още малко, после решително прекосява двора към СТЕФЧО, с раница в ръка. Приближавайки се, още докато върви, засилва раницата и с всички сили я стоварва върху СТЕФЧО. Ударът е толкова мощен и неочакван, че момчето се срутва на земята.

Глъчката наоколо утихва – всички погледи са вперени във ВИКТОРИЯ.

Тя гледа децата победоносно, след това се отправя към най-близкото дърво и без да сваля поглед от УЧЕНИЦИТЕ, започва да се катери нагоре.

ДЕЦАТА я гледат. СТЕФЧО, зачервен и разплакан, се изправя на крака, докато:

Краката на ВИКТОРИЯ пъргаво се покатерват нагоре по клоните, все по-нависоко. За миг се хлъзва, но успява да се задържи.

ВИКТОРИЯ, зачервена и плувнала в пот, прави коронния си номер – започва да клати дървото. Около нея хвърчат клони и листа.

В тишината се чува изпукване на клон и тялото на ВИКТОРИЯ тупва на земята с глух удар.

Звънецът за край на междучасието бие.

77. ИНТ. БОЛНИЦА „ВИКТОРИЯ“ – БОЛНИЧНА СТАЯ. НОЩ

БОРЯНА е до вратата. В ръце ѝ са купчина дрехи. Погледът на БОРЯНА е втренчен В:

Очите на ВИКТОРИЯ са затворени. Устните ѝ – суха резка на бледото лице. Главата ѝ е увита в бинт. Едната ѝ длан – свита в юмрук, сякаш готова за бой.

ВИКТОРИЯ лежи на болнично легло в сумрачната стая. ИВАН е до нея. Погалва я, след това опитва да разтвори юмрука ѝ.

БОРЯНА отмества поглед. За миг оглежда празната стая с опрвени легла. Очите ѝ спират в почуда.

От стената стърчи метален прът (*същият като в стаята от раждането на ВИКТОРИЯ*). БОРЯНА е втрещена.

В този миг вратата изскърцва. В процепа се мярва лице на възрастна ЖЕНА.

ДИМА влиза в стаята и се отправя право към леглото на ВИКТОРИЯ. БОРЯНА я гледа, неспособна да реагира.

ДИМА слага ръката си върху гърба на ИВАН, той вдига поглед, тя го потупва. Погалва крачетата на ВИКТОРИЯ. Премества се, погалва и лицето ѝ.

БОРЯНА се приближава.

БОРЯНА

Не искам да си тук...

ДИМА продължава да гледа ВИКТОРИЯ, докато ръцете ѝ се вкопчват в леглото. Лицето ѝ придобива упорито изражение, сякаш и топ не може да я помести оттам.

БОРЯНА стои известно време, след това нерешително се обръща и объркано излиза от стаята.

78. ЕКСТ. ЖИЛИЩЕН БЛОК - ПЛОЩАДКА. НОЩ

БОРЯНА, с дрехите на ВИКТОРИЯ в ръце, крачи измежду дърветата пред блока. Чува се пукане на клони изпод краката ѝ.

Точно преди да влезе във входа, погледът на БОРЯНА попада върху прозорец на първия етаж.

В кухнята СТЕФЧО жестикулирайки показва на МИЛА как някой (ВИКТОРИЯ) се катери по дърво. Майка му внимателно го наблюдава. После СТЕФЧО ѝ показва как този някой залита и внезапно тупва на земята...

СТЕФЧО се разплаква. МИЛА се спуска към него. Прегръща го, за да го успокои. Бърше му страните, говори му.

БОРЯНА стои втрещена, ням свидетел на интимност, която никога не е имала с дъщеря си.

79. ИНТ. АПАРТАМЕНТЪТ НА ВИКТОРИЯ - БАНЯ. НОЩ

Ръцете на БОРЯНА нахисват дрехите на ВИКТОРИЯ в застарялото бебешко корито, подарък от ТОДОР ЖИВКОВ.

БОРЯНА ги гледа, докато се напояват с вода. Мократа купчина постепенно придобива формата на човешко тяло.

БОРЯНА ги разбърква с ръка.

Кървава струя прорязва дъното на коритото.

80. ИНТ. АПАРТАМЕНТЪТ НА ВИКТОРИЯ - ДЕТСКА СТАЯ. НОЩ

БОРЯНА открехва вратата и пристъпва в стаята на ВИКТОРИЯ. Препълнено е с дрехи и предмети, подаръци от ТОДОР ЖИВКОВ и Партията.

Докато БОРЯНА разглежда стаята, вратата зад нея изскърцва и се затваря.

На стената зад вратата ненадейно се разкрива огромен,

сложен колаж от изрезки от вестници с ликовете на ВИКТОРИЯ и ТОДОР ЖИВКОВ.

Колажът е като дърво на живота на ВИКТОРИЯ, с фотографии правени от деня на публичното ѝ кръщаване в болница „ВИКТОРИЯ“, до настоящето.

Най-отгоре е ВИКТОРИЯ, под нея ТОДОР ЖИВКОВ, а ИВАН, МИЛА и СТЕФЧО са на трети план, и съвсем мънички.

БОРЯНА открива и себе си - на снимка с тортата за деветия рожден ден на ВИКТОРИЯ в Резиденцията на ТОДОР ЖИВКОВ, БОРЯНА е в гръб, тъкмо си е тръгнала.

Върху колажа с рождения ден има и фотография на ВИКТОРИЯ, която тресе дървото в градината, а ЖИВКОВ и останалите въодушевено ѝ ръкопляскат. БОРЯНА я отлепя.

81. ИНТ. БОЛНИЦА „ВИКТОРИЯ“ – СТАЯ. НОЩ – СЪЩОТО ВР.

В същия миг тъничко клонче с листо пада на пода в болничната стая.

ИВАН спи, облегнат върху леглото на ВИКТОРИЯ. Дланта ѝ в ръцете му е разтворена.

ВИКТОРИЯ отваря очи и посяга към телефона. Няма такъв.

Надига се с усилие. Опипва бинта по главата си.

Пъшкайки, стъпва на пода.

Прави няколко несигурни крачки и олюлявайки се излиза от стаята.

82. ИНТ. РЕЗИДЕНЦИЯ „ЛОЗЕНЕЦ“ – ПРИЕМНА. НОЩ

Архив: Върху екрана на телевизора е ТОДОР ЖИВКОВ, а около него са ЧЛЕНОВЕТЕ на Политбюро на ЦК на БКП.

МЪЖКИ ГЛАС (З.К.)

Който е за свалянето на другаря Тодор Живков от поста му на генерален секретар на Българската комунистическа партия, моля да гласува...

ТОДОР ЖИВКОВ седи на диван и гледа в телевизора. На масата пред него странно са поставени обувките му. Зад него свети огромен глобус (*същия като на ВИКТОРИЯ*).

Всички ЧЛЕНОВЕ на ЦК на БКП вдигат ръце. ТОДОР ЖИВКОВ

от телевизионния екран изглежда не на себе си.

ТОДОР ЖИВКОВ излиза от транс - през вратата на терасата влиза ВИКТОРИЯ, по пижама, с бинтована глава.

Без колебание се насочва право към него и го прегръща. ТОДОР ЖИВКОВ, не на себе си, стои няколко секунди в прегръдката ѝ, после я отблъсква.

ВИКТОРИЯ не може да повярва.

83. ИНТ. РЕЗИДЕНЦИЯ „ЛОЗЕНЕЦ“ – ПРИЕМНА. НОЩ

Покритата със старчески петна ръка на ТОДОР ЖИВКОВ натиска копче на дистанционното. Чува се странен звук (rewind) и на телевизора отново се вижда гласуването на съпартийците му - вдигнатите във въздуха ръце. Пак го връща, после го пуска, връща, пуска, до безкрай.

ВИКТОРИЯ до него, го гледа, отчаяна.

ВИКТОРИЯ

Боли ме главата... и гърбът.

ТОДОР ЖИВКОВ безучастно стои на канапето и продължава с дистанционното (*като в експериментален филм*).

ТОДОР ЖИВКОВ (НА СЕБЕ СИ)

Да ме оставят начело четвърт
век и после да ми забият нож
в гърба...

ВИКТОРИЯ го гледа, разсипана.

84. ЕКСТ. БОЛНИЦА „ВИКТОРИЯ“ – ВХОД. НОЩ

ВИКТОРИЯ, наметната с домашния халат на ТОДОР ЖИВКОВ, се приближава към болница „ВИКТОРИЯ“.

Няколко МЕДИЦИНСКИ СЕСТРИ пушат и си говорят отвън.

ВИКТОРИЯ минава край тях и вяло вдига ръка в жеста от гласуването, което безкрайно много пъти е гледала при ТОДОР ЖИВКОВ. Всички смаяно ѝ отвръщат със същото.

ВИКТОРИЯ влиза в болницата.

Дрехата тъжно се влачи по земята зад нея като кралска мантия.

В този момент ВИКТОРИЯ ненадейно се срутва на пода.

85. АРХИВ

Монтажна фраза от архивни кадри, даваща информация за времето - какво се случва с България в контекста на световните събития от 1989 година.

- 01 Буш - Старши е избран за президент на САЩ
СССР извършва ядрен опит
- 02 САЩ извършва ядрен опит
- 03 Първи демократични избори в СССР - Борис Елцин е избран за президент
- 04 Пекински студенти превземат площад Тянанмън
- 05 Франция извършва ядрен опит
Михаил Горбачов е избран за изп.президент на СССР
Протестиращите в Китай студенти конструират реплика на Статуята на свободата
- 06 Китайски военни избиват стотици студенти в Пекин
В Източна Европа се провеждат първите демократични избори
- 08 „Войяджър“ 2 открива 2 непълни пръстена на Нептун
- 10 Хиляди източногерманци бягат в Западна Германия
Партийният лидер Ерих Хонекер подава оставка
Унгария се провъзгласява за република и обявява комунистическия режим за приключил
- 11 (3) Стотици демонстрират в София за демократични права
(9) Източен Берлин отваря границите си
(10) Германия разрушава Берлинската стена
- 12 СССР Горбачов се среща с Папа Йоан-Павел II
(22) Николае Чаушеску е екзекутиран в Букурещ

86. ИНТ. БОЛНИЦА „ВИКТОРИЯ“ - СТАЯ. СУТРИН

В болничната стая МЕДИЦИНСКА СЕСТРА се грижи за ВИКТОРИЯ - сменя ѝ пижамата. Наглася ѝ чаршафите, оправя ѝ възглавницата и я завива.

БОРЯНА стои в далечния ъгъл на стаята и я гледа.

ВИКТОРИЯ не отвръща с поглед, просто затваря очи.

87. ИНТ. БОЛНИЦА „ВИКТОРИЯ“ - СИНЯТА СТАЯ. ДЕН

В стаята със сините легла ФИЗИОТЕРАПЕВТ раздвижва ВИКТОРИЯ - първо единия крак, след това другия. После

ръцете, пръстите, главата.

БОРЯНА наблюдава отстрани, по-близо от предишния път.

ВИКТОРИЯ се обръща към нея и за миг погледите им се срещат.

88. ИНТ. БОЛНИЦА „ВИКТОРИЯ” – КАФЯВ САЛОН. СЛЕДОБЕД

В салона с кафявите уреди ЛЕКАРКА раздвижва ВИКТОРИЯ – с тежести, на колело, на останалите уреди.

БОРЯНА наблюдава, по-близо от предишния път.

ВИКТОРИЯ поглежда Боряна.

89. БОЛНИЦА „ВИКТОРИЯ” – БАСЕЙН. РЕЖИМ

В басейн с графитен цвят ЛЕКАР раздвижва ВИКТОРИЯ – тя лежи във водата по гръб, той държи ръцете си под тялото ѝ и я придържа, докато тя прави упражнения с краката и ръцете.

Върху стъклата на прозорците над басейна са се залепили огромни листа на растения.

БОРЯНА, по халат и джапанки, е съвсем близо, но извън басейна.

ЛЕКАРЯ прави упражненията с ВИКТОРИЯ. В един момент поглежда към БОРЯНА и ѝ кима.

БОРЯНА бавно влиза във водата.

ЛЕКАРЯ отстъпва и ѝ предава ВИКТОРИЯ. Излиза от водата и от помещението.

БОРЯНА поема ВИКТОРИЯ. Майката и дъщерята остават сами в басейна – две глави над водата. Двете се поглеждат, чува се дишането им.

ВИКТОРИЯ прави упражненията, но постепенно спира. Обвива ръка около шията на БОРЯНА и я поглежда отблизо, в очите.

БОРЯНА среща погледа ѝ – като на възрастен човек. И двете инстинктивно се отдръпват, уплашени от тази първа близост.

ВИКТОРИЯ започва да плува самостоятелно. Отдалечава се от БОРЯНА и излиза от водата.

90. ЕКСТ. ОРЛОВ МОСТ. ДЕН

Архив: Половин милион ДУШИ са се събрали на бившия булевард „Ленин“, развяват сини знамена и дружно пеят „Времето е наше“. Виждат се усмихнати лица, вдигнати в знака на победата пръсти. **Край на архива.**

БОРЯНА също е на митинга и пее сред ХОРАТА.

Сред МНОЖЕСТВОТО ненадейно забелязва САНДО, който се усмихва и свойски хваща свой ПОЗНАТ за врата.

91. ИНТ. АПАРТАМЕНТЪТ НА ВИКТОРИЯ – ДЕТСКА СТАЯ. НОЩ

Чуват се тътен и гърмежи. В тъмното проблясват две очи. ВИКТОРИЯ е в леглото, лицето ѝ е озарено от заря. Отвън долитат смях и песни – ХОРАТА празнуват.

Червеният бутон на специалния ѝ телефон започва да мига и бучи.

ВИКТОРИЯ срязва плътния сив и увит като пъпна връв кабел с ножицата за изрезки (*пъпната връв с партията е прекъсната*).

92. ИНТ. АПАРТАМЕНТЪТ НА ВИКТОРИЯ – КОРИДОР. НОЩ

ВИКТОРИЯ тихо прекосява тъмния коридор.

Поглежда през процепа на вратата към стаята на родителите си.

В прозореца небето избухва в заря. Вижда БОРЯНА, лежи с гръб към ИВАН. Отвън долитат смях и глъчка.

ВИКТОРИЯ отстъпва назад и притваря вратата, но чува...

ИВАН (З.К.)

Дай да заминем, тримата... Ще започнем всичко отначало.

Лицето на ВИКТОРИЯ отново цъфва в процепа на вратата.

ИВАН се надига в леглото.

ВИКТОРИЯ чака. Отвън проехтява нов гръм и избухва нова феерия от светлина.

Тялото на БОРЯНА се разтриса.

ИВАН посяга да я погали, но тя се засмива, горчиво.

БОРЯНА
Малко си закъснял...

93. ЕКСТ. БЛОКЪТ НА ВИКТОРИЯ – ВХОД. ДЕН

ВИКТОРИЯ, с училищната чанта, излиза от блока. Оглежда празното пространство, където обикновено паркира колата, която я вози до училище.

Стои известно време, чака.

След това неохотно слиза по стълбите на входа и бавничко потегля.

Поглежда назад, докато върви, намества чантата на гърба си и продължава.

94. ЕКСТ. УЧИЛИЩЕТО НА ВИКТОРИЯ. ДЕН

ВИКТОРИЯ влиза в двора на училището. Всичко наоколо е покрито със сняг. Тихо е.

Шумолене и шепот я карат да се обърне.

В този миг огромната ръка от стиропор (от къта пред кабинета на ДИРЕКТОРА) я бутва в гърдите със сочещия напред показалец. Бутва я още веднъж и трети път.

ВИКТОРИЯ пада в снега. Лежи на земята сред преспите, съкрушена.

ГРУПА УЧЕНИЦИ захвърлят ръката край училището и тичайки, с радостни викове, влизат обратно в сградата.

95. ЕКСТ. ПЪТ. РЕЖИМ

Мъничката фигура на ВИКТОРИЯ напредва по дълго шосе, зад нея се виждат огромни комини, бълващи черен пушек в небето.

Докато ВИКТОРИЯ прекосява шосето, се спуска вечерта.

96. ЕКСТ. РЕЗИДЕНЦИЯ „ЛОЗЕНЕЦ“. ПРИВЕЧЕР

ВИКТОРИЯ се провира между решетките на портала.

Изкачва се по обрамчената с лампи пътека към резиденцията на ТОДОР ЖИВКОВ.

Сградата е потънала в мрак, само един прозорец свети с мътна светлина.

Потна и задъхана, ВИКТОРИЯ прави няколко крачки към сградата, но спира.

Погледът ѝ попада върху черната волга, която я вози до училище. Четирите гуми ги няма, колата е качена на трупчета.

ВИКТОРИЯ е толкова впечатлена, че несъзнателно отстъпва назад... И опира в нещо – военни ботуши, нагоре униформа и ръце, държащи автомат „Калашников“.

ВИКТОРИЯ вдига ръце, като при арест.

97. ЕКСТ. УЛИЦИ. НОЩ

ВИКТОРИЯ върви по пусати нощни улици. Спира, когато над града се чува ГЛАС от високоговорител, който оглася цяла София. Многохилядно МНОЖЕСТВО повтаря думите му.

МНОЖЕСТВО (З.К.)
...Отче наш, който си на небесата, да се свети твоето име, да дойде твоето царство, да бъде твоята воля...

ВИКТОРИЯ се обръща и тръгва в посоката на гласовете.

98. ИНТ. АП. НА ВИКТОРИЯ - ХОЛ. НОЩ

В същото време ИВАН гледа телевизия вкъщи.

Архив: Огромно МНОЖЕСТВО със запалени свещички е заляло площад „Батенберг“. Фори Светулката казва на глас Божията молитва, а МНОЖЕСТВОТО повтаря след него.

ГЛАС (З.К.)
... Както на небето, тъй и на земята. Насъщният ни хляб дай ни днес и прости нам дълговете, както и ние прощаваме на длъжниците си...

99. ЕКСТ. ПЛОЩАД „БАТЕНБЕРГ“. НОЩ – В СЪЩОТО ВРЕМЕ

ВИКТОРИЯ пристъпва сред ХОРА, държащи свещи. Водена от някаква неясна сила, си пробива път напред. Молитвата продължава.

МНОЖЕСТВОТО (З.К.)
... И не въведи нас в изкушение, но избави ни от лукавия...

Ненадейно, сред МНОЖЕСТВОТО, ВИКТОРИЯ мярка познато лице.

БОРЯНА държи свещ в едната си ръка и повтаря молитвата на глас, заедно с останалите.

ВИКТОРИЯ си пробива път напред, без да откъсва изпълнен с надежда поглед от БОРЯНА. Приближава се.

В този момент ВИКТОРИЯ забелязва, че майка ѝ е хваната за ръка с чужд човек.

До БОРЯНА е САНДО, със същото протрито кожено яке.

МНОЖЕСТВОТО (З.К.)
... Защото твое е царството и
силата, и славата, Во веки
веков, Амин.

БОРЯНА вдига поглед към небето. Вдишва дълбоко и издиша. ВИКТОРИЯ вдига очи – отгоре е тъмен небосвод.

Когато сваля поглед, среща очите на БОРЯНА.

БОРЯНА се измъква от „местопрестъплението“, сякаш не я е видяла, сякаш не е била тя. Повежда САНДО напред.

ВИКТОРИЯ остава сама сред МНОЖЕСТВОТО.

100. ИНТ. АПАРТАМЕНТЪТ НА ВИКТОРИЯ – КОРИДОР/ДЕТСКА.НОЩ

ВИКТОРИЯ влиза в тъмния коридор. От всекидневната струи синя светлина и се чува звук от телевизора.

ВИКТОРИЯ, както си е с яке, шапка и ръкавици, отваря вратата на банята, влиза и си мие зъбите.

Ляга си в леглото, както е с дрехите и обувките.

В тъмното се чува трясък – колелото на ВИКТОРИЯ, подаръкът ѝ от ТОДОР ЖИВКОВ, се срутва на земята без видима причина (като стената в къщата на ДИМА).

101. ИНТ. АПАРТАМЕНТЪТ НА ВИКТОРИЯ – ДЕТСКА СТАЯ. НОЩ

ВИКТОРИЯ е отпусната в леглото. Страните ѝ са зачервени, очите ѝ блестят.

ИВАН поставя термометър под мишницата ѝ.

Слага компреси на челото, гърдите и корема на ВИКТОРИЯ. Тя, отпусната, го гледа със замъглен поглед.

ИВАН вдига тревожен поглед към детето си. Взима ВИКТОРИЯ в ръцете си. От дивата биткаджийка остава само едно безпомощно дете в прегръдките на баща му.

ВИКТОРИЯ постепенно се унася. В този момент обаче изщраква ключ в ключалката и външната врата се отваря.

102. ИНТ. АП. НА ВИКТОРИЯ – ДЕТСКА СТАЯ / КОРИДОР. НОЩ

ВИКТОРИЯ в унес гледа през откренатата врата на стаята.

ИВАН (З.К.)
Къде беше?

БОРЯНА се съблича и събува в коридора.

ИВАН (З.К.)
Докато ти си вееш байрака,
детето ти е с четиресе
градуса...

Ръката на БОРЯНА измъква кутия цигари от палтото си. Щраква запалка. БОРЯНА издиша дим.

ИВАН (З.К.)
Думата майка да ти говори
нещо? Мачински инстинкт? ...
Затова няма пъп, не защото
още тогава направи куп
гадории, за да се отървеш от
нея....

БОРЯНА гледа ИВАН в ступор.

БОРЯНА (СЛЕД ИЗВЕСТНО ВРЕМЕ)
Както се отървах от всичките
ти бебета преди нея...

ИВАН зашлепява жена си.

ВИКТОРИЯ затваря очи.

Очите под клепачите ѝ трескаво започват да се движат.

103. ИНТ. МАВЗОЛЕЙ – КОРИДОР / ЗАЛА. НОЩ

Виктория сънува: Предпазливи стъпки отекват в мрака. Тъмният коридор завършва с мъждукаща светлина.

ВИКТОРИЯ върви, сграбчила училищната си чанта.

МЪЖКИ ГЛАС (З.К.)

Кой там?

Стъкленият саркофаг в центъра на залата е покрит с прах. Капакът му е отместен. МУМИЯТА, с разрошени коси и мустаци, седи в саркофага.

МУМИЯТА настървено нагъва сандвич.

ВИКТОРИЯ не сваля втрещен поглед от него. Още с пълна уста, МУМИЯТА започва да рови в чантата ѝ. Изважда бутилка вода и я вдига на светлината.

МУМИЯТА (С РАЗОЧАРОВАНИЕ)

Нещо така, по-червено, няма ли?

ВИКТОРИЯ рови в чантата. Измъква само пионерската си връзка. МУМИЯТА примирено пресушава водата, обърсва си мустака с пионерската връзка и ѝ я връща.

ВИКТОРИЯ

Комунизмът е мъртъв...

МУМИЯТА се плясва по коленете и вдига облак прах.

МУМИЯТА

Ето! Що не донесе малко червено, за Бог да прости?

Върху лицето на ВИКТОРИЯ личи разочарование. Започва да си събира нещата. Грабва си чантата и тръгва.

ВИКТОРИЯ

А уж му беше баща...

МУМИЯТА (З.К.)

Абе не го познавам тоя, бе!

ВИКТОРИЯ спира. Зад нея МУМИЯТА вдига рамене. ВИКТОРИЯ пристъпва обратно.

ВИКТОРИЯ

Три месеца на море в станцията на вестник "Работническо дело"? Един месец ски на Боровец, в станцията на ЦК...? Освещаване на заводи, погачи, реки от мед и мляко...?

ВИКТОРИЯ спира да жестикулира. Мести поглед от МУМИЯТА.

ВИКТОРИЯ (НА СЕБЕ СИ)

Живков и останалите те прегръщат и ти викат „само БКП“?

В погледа на МУМИЯТА припламва искра. Прекъсва я.

МУМИЯТА
Тоя Тошко не беше ли един
така, плешив... другар?

ВИКТОРИЯ кима енергично.

МУМИЯТА се смръщва. Някакъв процес тече в мозъка му. Лицето му постепенно добива плашещо изражение.

МУМИЯТА
Направил бил деветосептемрий-
ския преврат! Фигурант! ...
След половин век да ме
захвърлят като парцал! А
ти... Шпионин, маскиран като
дебелана! Кой те праща?

ВИКТОРИЯ стреснато отстъпва назад. Вдига ръце като при арест. Светлината в залата бие откъм гърба ѝ (*ВИКТОРИЯ е сякаш затворена в майчина утроба от светлина*).

ВИКТОРИЯ
Сама съм, аз съм... бебето.
(*ОТЧАЯНО*) И майка ми не ме
иска! Не знам какво да
правя...

104. ИНТ. АПАРТАМЕНТЪТ НА ВИКТОРИЯ – КУХНЯ. ПРИВЕЧЕР

26-ти август 1990 г.

9 години преди взривяването на мавзолея

Торта наполовина покрита със сини розички от захар. ВИКТОРИЯ съсредоточено, с треперещи пръсти, ги поставя, една по една.

СТЕФЧО (З.К.)
Сърдиш ли ми се нещо?...

ВИКТОРИЯ вдига учуден поглед. СТЕФЧО я наблюдава, докато украсява тортата. Тя поклаща глава.

През отворената врата към всекидневната се виждат ИВАН и МИЛА, застилат масата с покривка, подреждат приборите и си говорят, докато там работи телевизор.

СТЕФЧО
Тогава защо вече не ме биеш и
не ми викаш куц?

ВИКТОРИЯ бодва в тортата десет свещички. СТЕФЧО объркано мига сред „цветята“. ВИКТОРИЯ се изправя,

насилва се и рязко му стяга папионката.

ВИКТОРИЯ

Така добре ли е... Куц?

Пуска го едва когато СТЕФЧО, целият почервенял, кима. ВИКТОРИЯ безрадостно му подава една розичка и го потупва.

В този момент във всекидневната се увеличава звука на телевизора.

ТВ ГОВОРИТЕЛ (З.К.)

Около 16.00 часа група от 3-4 души започват да чупят двата чадъра и столовете, намиращи се пред входа на южната врата на Партийния дом...

ИВАН и МИЛА стоят пред телевизора с угрижени лица. ВИКТОРИЯ пристъпва близо до екрана. СТЕФЧО се вкопчава в ръката на майка си.

Кадрите показват части от Партийния дом, от чиито прозорци излизат пламъци. Отвсякъде тичат ХОРА, крещят и хвърлят предмети. Във въздуха се носят бели листа.

ТВ ГОВОРИТЕЛ (З.К.)

В 21,15 часа се появяват първите по-сериозни пламъци, след подпалването на предварително набелязаните стаи! Симпатизанти на опозицията хвърлят камъни и запалени вестници, до намесата на силите на реда...

Иззвънява телефонът. ИВАН вдига. От другата страна на линията долита настоятелно тропане.

ИВАН

Спокойно! Изключи телевизора, вземи един нитроглицерин и легни... Успокой се...

В този момент от коридора долита глъчка. ВИКТОРИЯ започва да се шура наоколо, ИВАН затваря телефона.

105. ИНТ. АП. НА ВИКТОРИЯ – ВСЕКИДНЕВНА. ПРИВЕЧЕР

По лицето и ръцете на БОРЯНА има сажди. Иззад нея се подава САНДО и гръмва бутилка шампанско.

ВИКТОРИЯ не сваля изпълнен с очакване поглед от майка

си, но разпознава САНДО и тялото ѝ се изпъва.

ИВАН изглежда стъписан от присъствието на САНДО и от вида на БОРЯНА. Не успява да реагира.

БОРЯНА и САНДО оглеждат ИВАН, МИЛА, СТЕФЧО и ВИКТОРИЯ, скупчени наедно, и избухват в смях. Те се размърдват.

БОРЯНА
Честит празник! За победата!

БОРЯНА отпива направо от бутилката. САНДО щраква със запалка и ѝ пали цигарата.

ВИКТОРИЯ гледа право в майка си.

БОРЯНА
Айде, давайте тортата!

106. ИНТ. АПАРТАМЕНТЪТ НА ВИКТОРИЯ – КУХНЯ. ВЕЧЕР

ВИКТОРИЯ връхлита в кухнята. Страните ѝ са зачервени. Вената на шията ѝ пулсира.

Грабва тортата, но се спира. Засуетява се и мъченически изпъшква.

Надвесва се над тортата и пали свещичките. Очите ѝ се разширяват, ръцете ѝ треперят от вълнение.

Дишането ѝ е толкова учестено, че свещичките угасват.

107. ИНТ. АП. НА ВИКТОРИЯ – ВСЕКИДНЕВНА. ВЕЧЕР

ВИКТОРИЯ влиза с тортата и запалените свещички.

Миг на неловко мълчание. ВИКТОРИЯ гледа БОРЯНА.

Майка ѝ и САНДО отново избухват в нелеп смях.

СТЕФЧО (КЪМ МИЛА)
Мамо, хайде да си ходим...

МИЛА се навежда и шепне нещо в ухото на сина си.

БОРЯНА грабва бутилката шампанско и отпива. Дава и на дъщеря си. ВИКТОРИЯ послушно гълта, докато гледа майка си право в очите.

ИВАН взима бутилката, а МИЛА се изправя и повежда СТЕФЧО. ИВАН се опитва да ги задържи, но не успява. Изпраща ги до вратата. Връща се на масата. САНДО се опитва да поведе разговор.

САНДО (КЪМ ИВАН)
Разбрах, че си искал да
заминавате... Как да помогна?

ИВАН стрелка БОРЯНА.

ИВАН
Боряна, ако иска, помагай ѝ.
Ние с Виктория си оставаме
вкъщи...

Усмивката върху лицето на БОРЯНА се стопява.

ВИКТОРИЯ гледа ту нея, ту ИВАН.

БОРЯНА духва свещите на тортата, гребва с ръка от нея
и я облизва.

ИВАН се изправя и хваща ВИКТОРИЯ за ръка.

ИВАН
Отивам при Дима... Зле е.

108. ИНТ. ВХОДЪТ НА ДИМА – КОРИДОР. НОЩ

ИВАН отключва врата в сумрачен коридор на вход.
Вратата изскърцва.

ИВАН светва лампата в коридора на апартамента. Двамата
с леко пияната ВИКТОРИЯ влизат.

109. ИНТ. ГАРСОНИЕРАТА НА ДИМА. НОЩ

Червени знамена. Купища вестници „Работническо дело“.
Топове червен плат.

ВИКТОРИЯ, задъхана и зачервена, се оглежда със зяпнала
уста (*личи си, че за първи път вижда мястото*).

ДИМА, около 70-годишна, с бели коси, угрижено ѝ подава
чаша прясно мляко. Очите ѝ са зачервени, има окаян
вид, но се усмихва, докато гледа детето.

ВИКТОРИЯ пресушава млякото, без да сваля поглед от
ДИМА. Докато пие, ръката ѝ напипва олющената запалка
във формата на Статуята на Свободата до газовия
котлон. ВИКТОРИЯ шраква с нея.

ВИКТОРИЯ
Ти коя си?

ДИМА само я погалва по главата. Обръща се към ИВАН.

ИВАН ѝ прави знак да не казва нищо. Слага я да седне и ѝ мери кръвното. ДИМА не сваля поглед от ВИКТОРИЯ.

В това време ВИКТОРИЯ забелязва фотографията на ГЕОРГИ ДИМИТРОВ, окачена над леглото на ДИМА. Приближава се и го гледа продължително, опитва да си спомни нещо.

Стената наоколо е покрита с изрезки от вестници - фотографии на ВИКТОРИЯ и ТОДОР ЖИВКОВ.

Очите на ВИКТОРИЯ се разширяват.

Разглежда снимките, поставени в рамки на стената: ДИМА като млада; С МЪЖ; С МОМИЧЕНЦЕ с дълги плитки; с ИВАН и БОРЯНА на сватбата им...

ВИКТОРИЯ подминава тази фотография, но после рязко се връща на нея... С БЕБЕТО ВИКТОРИЯ пред болница „ВИКТОРИЯ“...

ВИКТОРИЯ хлъцва. Върху роклята ѝ капват няколко големи червени капки. От носа ѝ руква кръв.

ИВАН и ДИМА я слагат да легне. Тампонират ѝ носа и вдигат лявата ѝ ръка във въздуха, докато лицето ѝ остава безизразно.

От стената я наблюдава старият портрет на ТОДОР ЖИВКОВ от шивалнята на ДИМА.

110. ИНТ. ГАРСониерата на ДИМА. НОЩ - ПО-КЪСНО

ВИКТОРИЯ е в скута на баба си, бледа и без сили. ДИМА слага ръката си през корема ѝ, за по-удобно.

ВИКТОРИЯ, с тампон в носа, я гледа право в очите. Не след дълго и тя слага ръката си върху тази на ДИМА.

ИВАН ги оставя, дълго пие вода в кунята.

111. ГАРСониерата на ДИМА - БАНЯ. НОЩ

Балончета се издигат във въздуха. Вдигат се нагоре, завъртат се и се пукат. Помещението се е смалило, олющило, но балончетата му придават уютен вид.

ВИКТОРИЯ е потънала сред пухкава пяна в старата вана. Голяма, избледняла и окъсана червена гъба минава по вратлето, по раменете, по ръцете, под мишниците ѝ...

ДИМА изплаква гъбата. ВИКТОРИЯ я следи с очи. Гъбата минава по стъпалата, ожулените ѝ колене. Спира.

ВИКТОРИЯ преглъща тревожно. Наблюдава баба си.

Вече поизтрезняла, се опитва да я прецени. ДИМА ѝ се усмихва и това наклонява везните в нейна полза.

ВИКТОРИЯ

Виж...

Изправя се и ѝ показва мястото на липсващото си пъпче.

ДИМА минава с гъбата по коремчето ѝ.

ВИКТОРИЯ неочаквано рухва във ваната. Горчиво се разплаква, а ДИМА не знае как да я успокои.

Оставя гъбата.

Ръката ѝ майчински измива лицето на ВИКТОРИЯ – челото, слепоочията, очите ѝ, докато детето се успокоява.

112. ИНТ. ГАРСониерата на ДИМА – всекидневна. Нощ

ВИКТОРИЯ спи в леглото на баба си.

ДИМА седи до нея и я гледа. Вдига ръка и я погалва:

113. ИНТ. Апартаментът на Виктория – всекидневна. Нощ

В същото време БОРЯНА отваря очи. Примигва в тъмното, без да знае какво я е събудило. До нея има мъжки гръб.

САНДО се обръща с въздишка, докато спи. На врата му палаво е вързана пионерската връзка на ВИКТОРИЯ.

114. ИНТ. Москвич. Сутрин

Колата плавно се движи. Слънцето блести в прозорците.

ВИКТОРИЯ е на задната седалка на Москвича и гледа навън. В едната си ръка държи плик прясно мляко, а другата щрака със запалката във формата на Статуята на Свободата.

Москвичът подминава САНДО, който върви и си облича якето. ВИКТОРИЯ и ИВАН се обръщат. През задния прозорец ВИКТОРИЯ гледа САНДО, който върви все по-бързо.

ИВАН се обръща напред (за него това е краят с БОРЯНА).

115. ИНТ. АПАРТАМЕНТЪТ НА ВИКТОРИЯ – КОРИДОР. СУТРИН

ВИКТОРИЯ, с плика прясно мляко в ръце, пристъпва в коридора. Зад нея ИВАН затваря външната врата.

Къщата лъщи до блясък.

До вратата е поставена торба с боклук. Най-отгоре е хвърлена пионерската връзка на ВИКТОРИЯ.

ВИКТОРИЯ я вдига с два пръста. Отдолу се вижда и смачкания на топка плакат на Статуята на свободата.

БОРЯНА застава на прага на кухнята. Поглежда ИВАН. Лицето ѝ пламва. За миг не знае къде да си дене ръцете и нелепо закрива утробата си с тях.

ИВАН влиза в къщата, сякаш БОРЯНА не е там, както си е с обувките. Затваря вратата на хола зад себе си.

ВИКТОРИЯ поставя запалката с формата на Статуята на свободата и млякото върху кухненската маса.

БОРЯНА ги гледа. Хваща ги и ги премества в боклука.

116. ЕКСТ. АЛЕЯТА КЪМ УЧИЛИЩЕ. ДЕН

ВИКТОРИЯ върви пеша по алеята към училище.

Не след дълго зад нея се чуват тихи, бързи стъпки. ВИКТОРИЯ се обръща.

БОРЯНА я настига, с безизразно лице. Върви редом с нея.

БОРЯНА

Ако искаш да живеем в една
къща, повече няма да ми носиш
мляко... Когато двете сме
вкъщи ти ще си стоиш в твойта
стая, аз в мойта... Ти няма да
говориш с мен и аз няма да се
занимавам с тебе...

Очите на ВИКТОРИЯ се разширяват. Лицето ѝ пребледнява.

БОРЯНА я отминава. ВИКТОРИЯ спира.

ВИКТОРИЯ

Майко?

Духва силен вятър и замята косите на 10-годишната ВИКТОРИЯ пред отчаяното ѝ лице.

БОРЯНА се отдалечава напред по алеята с бързи крачки.

Когато отново поглеждаме ВИКТОРИЯ, вятърът отмята косите ѝ и виждаме, че е вече 14-годишна ДЕВОЙКА (повече дете, отколкото жена).

117. ИНТ. АПАРТАМЕНТЪТ НА ВИКТОРИЯ – ДЕТСКА СТАЯ. НОЩ

Февруари, 1994 г.

Звън на будилник. ВИКТОРИЯ едва отваря очи в тъмното.

Будилникът продължава да се тресе. Часът е четири. Ръката ѝ го спира и светва лампата. До часовника на нощното шкафче стърчи стария глобус.

ВИКТОРИЯ сънено сяда в леглото.

В тишината се чува хъркане. ИВАН спи на отделно легло в стаята.

ВИКТОРИЯ завива стърчащите от кревата му стъпала.

Безшумно отваря гардероба и започва да се облича.

118. ИНТ. АПАРТАМЕНТЪТ НА ВИКТОРИЯ – ВСЕКИДНЕВНА. НОЩ

В същото време БОРЯНА спи сама на голямото легло в хола, леглото, на което ВИКТОРИЯ е зачената.

119. ЕКСТ. УЛИЦА – СУПЕРМАРКЕТ. НОЩ

ВИКТОРИЯ, с шапка на главата и увита в шал, е на опашка. Зад нея, в мрака, едва се различават лицата на СТОТИНА ДУШИ. Всички тягостно мълчат и дишат.

В тъмното ненадейно се чува тих, но уверен МОМЧЕШКИ глас, говори на някого.

МОМЧЕ (З.К.)

Не, там, където уча на хората
не им трябва хляб... Ядат
паста... Всичко е различно
там.

НЯКОЙ край него измучава нещо.

ХОРАТА на опашката се размърдват, започват да се обръщат. ВИКТОРИЯ забжда поглед в земята.

МОМЧЕ (З.К.)

...Само мъглата е същата...
Водиха ни на екскурзия... До

Венеция. Във влака всички спаха... Само аз не, защото се притеснявах да не изпуснем спирката... Да, и докато се притеснявах потънахме в мъгла. Нищо не се виждаше. И си викам край, изпуснахме Венеция... И точно тогава, от мъглата изплува лодка...

ВИКТОРИЯ вдига поглед.

Говори 14-годишен МЛАДЕЖ с набол мустак. ХОРАТА наоколо го гледат като хипнотизирани.

МЛАДЕЖ (З.К.)

Гондола... Един човек я караше, с голямо гребло... И тогава мъглата почна да се вдига и се оказа, че около влака има само вода... Море, докдето ти стигат очите... И пристигнахме. Венеция се оказа последната спирка... Купих си един плакат там...

Чуват се въздишки.

В този миг в магазина светва лампа. Стометровата опашка се размърдва. Лицата на ХОРАТА светват, всички гледат какво става вътре, а от устите им излиза пара.

СЛУЖИТЕЛИТЕ в супермаркета, без да бързат, се приготвят за работа. Обличат си престилките, докато разговарят. В магазина няма друго, освен каси с пакетирано в найлон прясно мляко и хляб.

Опашката от ХОРА започва да се бута напред и едва не смачква отнесената ВИКТОРИЯ.

120. ЕКСТ. УЛИЦА. ЗАЗОРЯВАНЕ

Улична лампа „грее“ с бледа светлина, като луна.

ВИКТОРИЯ тихо върви по улицата и гледа напред.

Далеч пред нея върви МЛАДЕЖА с наболия мустак, с един хляб и две пресни млека, и куца.

Дори в куцането си МЛАДЕЖА изглежда щастлив – сянката е станала светлина. СТЕФЧО влиза във входа на блока.

ВИКТОРИЯ тихо влиза след него.

121. ИНТ. БЛОКЪТ НА ВИКТОРИЯ - ВХОД. ЗАЗОРЯВАНЕ

Вратата на апартамента на СТЕФЧО се затваря зад него.

ВИКТОРИЯ излиза иззад ъгъла при асансьорите. Стои...

ВИКТОРИЯ натиска копчето на асансьора, като бутона на липсващия специален телефон. То светва в червено.

122. ИНТ. БЛОКЪТ НА ВИКТОРИЯ - АСАНСЬОР. ЗАЗОРЯВАНЕ

ВИКТОРИЯ се качва нагоре, но усещането е сякаш слиза надолу.

123. ИНТ. АПАРТАМЕНТЪТ НА ВИКТОРИЯ - ТОАЛЕТНА. СУТРИН

В пълния мрак светва земното кълбо.

Пръстите на ВИКТОРИЯ трескаво започват да препускат по глобуса. Накрая спират върху Венеция.

Нещо от желанието на майка ѝ преди години да се махне, се появява и в очите на ВИКТОРИЯ.

От това състояние я изтръгват гласовете на БОРЯНА и ИВАН.

124. ИНТ. АПАРТАМЕНТЪТ НА ВИКТОРИЯ - КУХНЯ. СУТРИН

В кухнята нервно пуши БОРЯНА.

ИВАН махва с ръка, за да прогони дима. Целува ВИКТОРИЯ, докато си реже филия хляб.

ИВАН

Браво, тате! Доживях!

Посочва ѝ масата с очи.

ВИКТОРИЯ застива. Бавно се обръща. Погледът ѝ попада на масата с двете млека. Среща погледа на майка си.

БОРЯНА (КЪМ ИВАН)

Що не идеш да си пиеш млякото
някъде другаде?

125. ЕКСТ. АПАРТАМЕНТЪТ НА ВИКТОРИЯ - БАЛКОН. СУТРИН

ВИКТОРИЯ тупа покривката от масата през балкона. Поглежда надолу.

ИВАН пали Москвича.

От входа тъкмо излиза 40-годишната МИЛА, за работа, и ИВАН ѝ бибитка.

МИЛА се приближава, след кратък разговор се качва в колата.

Москвича потегля, оставяйки облак прах.

Покривката хвърква от ръцете на втрещената ВИКТОРИЯ.

126. ЕКСТ. ЖИЛИЩЕН БЛОК - ПЛОЩАДКА. СУТРИН

ВИКТОРИЯ, с покривката в ръка, се приближава до външната врата на СТЕФЧО и МИЛА. Звъни на звънеца.

Чуват се стъпки и вратата се отваря. СТЕФЧО стои на прага. След миг разпознава ВИКТОРИЯ.

ВИКТОРИЯ

...Мога ли да ти видя плаката
от Венеция?

127. ИНТ. АП. НА СТЕФЧО И МИЛА - ДЕТСКА СТАЯ. ДЕН

Венециански канал. Гондола. Мост. Върху стената в стаята на СТЕФЧО виси плакат с фотография от Венеция.

ВИКТОРИЯ и СТЕФЧО, един до друг, мълчаливо го гледат.

СТЕФЧО изглежда спокоен, поглежда ВИКТОРИЯ. Тя продължава да зяпа плаката, докато ръцете ѝ потреперват.

В стаята цари тишина. ВИКТОРИЯ гледа Венеция.

После рязко се обръща и чува учестеното дишане на СТЕФЧО до себе си. СТЕФЧО мигва. Лицето на ВИКТОРИЯ се приближава до неговото и го целува.

ВИКТОРИЯ целува СТЕФЧО на фона на Венеция, сякаш двамата са на моста.

128. ИНТ. ГАРСОНИЕРАТА НА ДИМА. ПРИВЕЧЕР

ВИКТОРИЯ влиза в дома на баба си. Разхвърляно е: броеве на вестник „Дума“ са разпръснати навсякъде; има мръсни чинии и чаши. ДИМА, остаряла, бодро се ухилва.

ВИКТОРИЯ поставя двете пресни млека на масата.

ВИКТОРИЯ подава на ДИМА чаша мляко и шепа разноцветни хапчета. Бабата ги изпива, докато я гледа с интерес.

ВИКТОРИЯ взема празната чаша и се обръща, но баба ѝ я придръпва към себе си. Немощно я преборва и въпреки съпротивата, я прегръща. ВИКТОРИЯ постепенно се кротва в ръцете ѝ. Въздиша като малко дете.

...

ДИМА я изпраща, подава ѝ млякото и тръгва да пише нещо, но ВИКТОРИЯ я изпреварва.

ВИКТОРИЯ
Ще ѝ кажа, че ти ѝ го прашаш.

129. ЕКСТ. КРАЕН КВАРТАЛ - ПОЛЕ. ЗАЛЕЗ

ВИКТОРИЯ, на път за вкъщи, прекосява полето (на което са изтекли водите на БОРЯНА). Носи едно прясно мляко.

Спира, отваря го и изсипва млякото на земята. Бялата течност мигновено попива в черната пръст.

130. ИНТ. ЖИЛИЩЕН БЛОК - ВХОД. СЛЕДОВЕД

ВИКТОРИЯ чака асансьора - многократно натиска копчето, защото се бави. Когато асансьорът най-накрая пристига, през тясното му прозорче се вижда лице.

Вратата на асансьора се отваря.

Вътре е ИВАН, с целия си багаж. Стряска се като среща погледа на ВИКТОРИЯ.

ИВАН
... Временно ще поостана при
Стефчо... Докато се кротне
майка ти...

ИВАН мълчи. ВИКТОРИЯ го гледа.

В този момент вратата на апартамента на СТЕФЧО се отваря и МИЛА излиза, за да помогне на Иван.

ВИКТОРИЯ, объркана, се втурва пеша по стълбите.

131. ИНТ. АПАРТАМЕНТЪТ НА ВИКТОРИЯ - КОРИДОР. ВЕЧЕР

ВИКТОРИЯ влиза в апартамента, задъхана и притеснена. Лампите във всички стаи светят, а вратите зоят, широко отворени.

В коридора има празни места от обувките на ИВАН, закачалката е наполовина празна (*реплика към сцената с изнасянето от ДИМА*).

ВИКТОРИЯ затваря вратата зад себе си.

Влиза във всекидневната и забелязва БОРЯНА. Майка ѝ пуши на балкона и издиша облаци дим.

132. ИНТ. АПАРТАМЕНТЪТ НА ВИКТОРИЯ – ТОАЛЕТНА. ВЕЧЕР

ВИКТОРИЯ влиза в тоалетната и заключва вратата. Тежко въздъхва и сядва върху капака. Седи дълго.

След това се изправя, вдига чинията и си сваля гащите. Сядайки на тоалетната чиния поглежда надолу и буквално застива.

Върху белъто ѝ има петно кръв. Страх и шок се изписват върху лицето на ВИКТОРИЯ.

133. ИНТ. ГАРСОНИЕРАТА НА ДИМА. СЛЕДОВЕД

ДИМА, с очила с дебели стъкла, гледа новините по телевизията. Поглежда ВИКТОРИЯ.

ВИКТОРИЯ готви край печката, с гръб към нея, странно тиха. ДИМА я гледа, опитвайки се да разбере какво не е наред. После хвърля бегъл поглед към телевизора.

АРХИВ: Показват кадри от домашния арест на ЖИВКОВ. В полупразно помещение той бавничко присяда на канапе.

ДИМА силно тропа по стола. ВИКТОРИЯ поглежда и вижда ТОДОР ЖИВКОВ. Отново обръща гръб. Дори за миг затваря очи. Зад нея се чува скърцане. ДИМА се изправя.

АРХИВ: ЖИВКОВ прави разходка из арестантското си жилище. Ненадейно вдига глава към наблюдаващата го камера.

ВИКТОРИЯ решително се приближава. Докато ДИМА изглежда развълнувана от „размяната на погледи“ с ТОДОР ЖИВКОВ, ВИКТОРИЯ с категоричен жест гаси телевизора. Край.

134. ЕКСТ. КРАЕН КВАРТАЛ – ПОЛЕ. ЗАЛЕЗ

ВИКТОРИЯ прекосява полето с две пресни млека. Спира, отваря ги и изсипва млякото на земята.

Бялата течност мигновено попива в черната пръст.

ВИКТОРИЯ захвърля опаковките встрани.

Край полето има цяла планина от същите опаковки.

135. ЕКСТ. АПАРТАМЕНТЪТ НА ВИКТОРИЯ – БАЛКОН. СУТРИН

ВИКТОРИЯ е на балкона и скришом наблюдава отгоре.

ИВАН качва огромен куфар върху багажника на Москвича и го обезопасява.

От входа излиза МИЛА, с плик. До нея куцука СТЕФЧО. Спират до колата, майка му го прегръща и целува. СТЕФЧО я потупва по гърба, успокоява я. Говори ѝ нещо.

ВИКТОРИЯ го гледа отгоре, с влюбени очи.

Долу ИВАН целува МИЛА и влиза в Москвича. СТЕФЧО отваря другата врата на колата. Преди да влезе, неочаквано вдига поглед нагоре, право към ВИКТОРИЯ.

ВИКТОРИЯ светкавично се скрива, дори закрива очите си с ръце. Скоро се чува бученето на двигателя.

Когато ВИКТОРИЯ поглежда, от Москвича е останал само облак прах. И МИЛА.

136. ИНТ. АПАРТАМЕНТЪТ НА ВИКТОРИЯ – ТОАЛЕТНА. ЗДРАЧ

ВИКТОРИЯ измъква хартиена торба, скрита в тайник зад тоалетната чиния. Отвътре изважда дамска превръзка.

Тъкмо си сваля гащите и вратата се отваря. БОРЯНА не очаква да я свари там – погледът ѝ попада върху превръзките и изглежда, сякаш се буди от дълбок сън.

ВИКТОРИЯ стои с превръзката в ръка, като хваната на местопрестъпление.

137. ИНТ. АПАРТАМЕНТЪТ НА ВИКТОРИЯ – КУХНЯ. ВЕЧЕР

ВИКТОРИЯ и БОРЯНА се хранят в мълчание.

БОРЯНА поглежда ВИКТОРИЯ.

Страните на ВИКТОРИЯ пламват, свежда поглед.

БОРЯНА (СЛЕД ИЗВЕСТНО ВРЕМЕ)
Сега вече и ти можеш... да
раждаш деца.

БОРЯНА неочаквано и за себе си се засмива.

ВИКТОРИЯ я поглежда, в шок.

Усмивката на БОРЯНА угасва.

138. ИНТ. АП. НА ВИКТОРИЯ – ВСЕКИДНЕВНА. ВЕЧЕР

ВИКТОРИЯ, с голяма раница на гърба, от която стърчи стария глобус, се колебае пред всекидневната.

Вижда БОРЯНА през откренатата врата, седи на канапето, пуши и гледа телевизия.

ВИКТОРИЯ бутва вратата.

БОРЯНА

Чао.

ВИКТОРИЯ излиза и тихо затваря вратата зад себе си.

139. ЕКСТ. ЖИЛИЩЕН БЛОК – ПЛОЩАДКА. ВЕЧЕР

ВИКТОРИЯ прекосява площадката.

Забавя крачка и спира под едно дърво. Поглежда нагоре.

Прилича на дърво в гора – високо и мощно, обгърнато в тишина. Чува се единствено тихото шумолене на листата му под напора на вятъра.

ВИКТОРИЯ си оставя раницата.

Миг по-късно, краката ѝ се катерят по клоните, все по-високо и по-високо. Задъхана и плувнала в пот, ВИКТОРИЯ подава глава над короната на дървото.

ВИКТОРИЯ оглежда тъмния квартал. После предпазливо, само като проба, разклаща върха на дървото, но спира.

Дълго стои в короната, на върха на дървото, обгърната в тишина... И диша. А отгоре, високо над нея, небето изглежда пълно с живот.

140. ИНТ. ГАРСОНИЕРАТА НА ДИМА. НОЩ

ВИКТОРИЯ и ДИМА лежат една до друга в леглото. Над тях е прашния портрет на ГЕОРГИ ДИМИТРОВ. И светещият глобус.

ВИКТОРИЯ гледа към фотографията на майка си като дете. ДИМА проследява погледа ѝ и въздиша.

ВИКТОРИЯ се надига, докато ДИМА се пресяга за очилата

си и нещо за писане от нощното шкафче. Пише.

Подава листчето на ВИКТОРИЯ, а тя, опитвайки се да го разчете, казва написаното на глас.

ВИКТОРИЯ (ЧЕТЕ)

*Много... хубаво детенце...
беше. С... дълги червени
плитки... Да, много е сладка
тука.*

ВИКТОРИЯ се стгушва в баба си. Гледа я, докато пише. След това взима листчето и прочита на глас, докато ДИМА няма търпение да чуе всичко.

ВИКТОРИЯ

*Един път не съм ѝ чула
гласеца... (КЪМ ДИМА) Трябва
да я чуеш сега... (ЧЕТЕ)
Направо човек забравя, че
има... дете в къщата... Не
гъкваше...*

ДИМА поглежда ВИКТОРИЯ.

ВИКТОРИЯ

*И нея ли прегръщаше, както ме
стискаш мене, докато остане
без дъх?*

ДИМА изглежда объркана. Пише нещо, след това го задрасква. След това отново започва да пише. ВИКТОРИЯ наднича и започва да чете, още докато баба ѝ пише.

ВИКТОРИЯ

*Внуците... се обичат по-
лесно... (КЪМ ДИМА) Защо?
(ЧЕТЕ)... Някой друг ги
отглежда и... по-можеш да им
се радваш, докато растат...
Прегръщах я..., как да... не
съм я... прегръщала? Като
всяка майка детето си... (КЪМ
ДИМА) Спокойно, просто питах.*

ДИМА изглежда разстроена. Бръчка прорязва челото ѝ.

ДИМА дълго пише и драска, докато ВИКТОРИЯ постепенно се унася в прегръдките ѝ.

ДИМА ѝ подава листчето, за да го прочете, но ВИКТОРИЯ спи. ДИМА дълго стои неподвижно. След това оставя листчетата на нощното шкафче, сваля очилата и гаси.

141. ИНТ. ГАРСОНИЕРАТА НА ДИМА. СУТРИН

ВИКТОРИЯ спи в ембрионална поза - с ръце под брадичката и глава, прибрана към крайниците.

Слънцето постепенно огрява лицето ѝ.

ВИКТОРИЯ отваря очи. Лежи неподвижно. Пак ги затваря. В стаята е подозрително тихо. Вдига глава към баба си.

ДИМА лежи кротко, вперила мъртвите си очи във фотографията на БОРЯНА като невръстно МОМИЧЕНЦЕ.

142. ЕКСТ. КРАЕН КВАРТАЛ - ПОЛЕ. ДЕН

Люшнали се от вятъра треви, заводски комини, бълващи черен пушек в далечината, препускащи в небето буреносни облаци.

Вятър разхвърля косите на БОРЯНА. Ситни капчици дъжд удрят в лицето ѝ. БОРЯНА внезапно залита.

През средата на полето минава река. Бяла река, която прорязва черното тяло на земята.

Реката от мляко понася БОРЯНА.

143. ИНТ. ГАРСОНИЕРАТА НА ДИМА. ДЕН

БОРЯНА съблича прогизналите си от мляко дрехи.

ВИКТОРИЯ е впила големите си уплашени очи в нея. Мести поглед към ДИМА, сякаш очаква двете да се поздравят.

БОРЯНА влиза в банята.

144. ИНТ. ГАРСОНИЕРАТА НА ДИМА - БАНЯ. ДЕН

БОРЯНА се съблича. Попива голото си тяло с кърпа.

Облича халата на ДИМА. Хвърля поглед на ваната, на тоалетната. Взима леген и го пълни с вода.

145. ИНТ. ГАРСОНИЕРАТА НА ДИМА. ДЕН

БОРЯНА влиза в стаята. Преравя шкафовете.

Накрая сваля найлона, с който е покрито старото ѝ детско креватче.

БОРЯНА затваря очите на майка си.

Опитва се да повдигне тялото на ДИМА, за да подпъхне найлона. Прави знак на ВИКТОРИЯ да ѝ помогне. Лицата им са едно срещу друго. Двете пускат ДИМА.

БОРЯНА сама обръща ДИМА настрани и подпъхва найлона под тялото ѝ. Разкопчава нощницата на майка си.

ВИКТОРИЯ я гледа.

След това я разпаря, за да я свали. Разпаря и бельото ѝ. БОРЯНА посочва легена на ВИКТОРИЯ с глава.

ВИКТОРИЯ го взима. В него има голям лигав бял сапун. Ръцете на БОРЯНА насапунисват вехтата червена гъба.

ВИКТОРИЯ следи движението на гъбата: по набръчкания врат на баба си, по хлътналия гръден кош, по отпуснатата кожа на ръцете, по слабо окосмените подмишници...

БОРЯНА изплаква и изтисква гъбата в легена.

Пръстите на ВИКТОРИЯ са побелели от тежестта. Лицето ѝ е малко и бледо, устните сухи и напукани.

Гъбата минава по увисналите гърди на ДИМА. По корема. В средата на корема има голям белег от Цезарово сечение... Гъбата се забавя.

От лицето на БОРЯНА капе пот.

Гъбата измива отпуснатите бледи бедра, потъмнените колене и разкривените стъпала на ДИМА.

В този момент ВИКТОРИЯ изхълцва, като че ще се разридае.

БОРЯНА (З.К.)
Смени водата...

146. ИНТ. ГАРСОНИЕРАТА НА ДИМА - БАНЯ. ДЕН

ВИКТОРИЯ влиза в банята.

Изсипва водата в тоалетната. Ноздрите ѝ се свиват и разширяват. Очите ѝ почервеняват. Носът ѝ протича.

Мие легена и плакне гъбата.

Налива чиста вода.

147. ИНТ. ГАРСОНИЕРАТА НА ДИМА. ДЕН

БОРЯНА изважда гъбата от легена. Изтисква я и я подава на ВИКТОРИЯ. Намокря си ръцете.

БОРЯНА мие лицето на майка си с ръка. До нея стои ВИКТОРИЯ. Ръката на БОРЯНА измива челото, слепоочията и затворените очи на ДИМА.

ДИМА е поставена на леглото, гола, със скръстени на скута ръце.

ВИКТОРИЯ я гледа.

148. ЕКСТ. ГРОБИЩЕ. СЛЕДОБЕД

Ято гарвани шумно прелита над полето.

Поле сред града, в началото осеяно с черни кръстове, зад тях надгробни плочи, а в далечината гробищен парк.

ВИКТОРИЯ е до гроба на баба си.

БОРЯНА е до нея. Лицето ѝ изглежда ужасно. Под очите ѝ има тъмни сенки. Устните ѝ са напукани до кръв.

ИВАН също е там, с изражение на дълбока скръб.

Буреносните облаци от сутринта ги няма. Грее ярко слънце. Птички пеят, докато две ръце забиват дървения кръст в черната пръст.

ВИКТОРИЯ стои пред гроба на баба си.

ИВАН я хваща, опитва се да я насочи, да помръдне. ВИКТОРИЯ стои като забита на мястото си, но когато БОРЯНА се приближава и леко я побутва, тя тръгва.

149. ИНТ. МОСКВИЧ. ЗАЛЕЗ

ВИКТОРИЯ и БОРЯНА са на задната седалка на Москвича.

Всяка гледа през своя прозорец навън.

Залязващото слънце огрява лицето на БОРЯНА, докато лицето на ВИКТОРИЯ е в сянка.

ИВАН ги поглежда в огледалото за обратно виждане...

И сменя посоката на колата.

150. ЕКСТ. УЛИЦА – ОБРАТЕН ЗАВОЙ. ДЕН

Москвичът прави обратен завой.

151. ЕКСТ. ПРИРОДЕН ПАРК „ВИТОША“ – ПЪТ. ЗАЛЕЗ

Раздрънканият Москвич се изкачва по опасан с борове, лъкатушеш планински път (*серпентина*).

152. ИНТ. МОСКВИЧ. ЗАЛЕЗ – СЪЩОТО ВРЕМЕ

Слънцето потъва сред върховете на дърветата...

Един последен слънчев лъч пробягва сред стъблата...

... И ненадейно пада вечерта.

Лицето на ВИКТОРИЯ потъва в сянка.

Клепачите ѝ натежават.

Очите ѝ се затварят.

153. ЕКСТ. НИЩО. НОЩ

ВИКТОРИЯ сънува „реклама на Господ“ :

Дървото е голямо колкото ВИКТОРИЯ.

Затворени са като в черен балон.

Падането ѝ, е нейно качване.

От пълния мрак излиза в светлина.

Раждането на ВИКТОРИЯ...

154. ИНТ. МОСКВИЧ. НОЩ

ВИКТОРИЯ се буди, ръката на БОРЯНА я докосва.

Лицето на ВИКТОРИЯ е спокойно, на устните ѝ има едва забележима усмивка, от очите ѝ капят сълзи.

БОРЯНА я гледа.

155. ЕКСТ. ПРИРОДЕН ПАРК „ВИТОША“ – ГОРА. НОЩ

ВИКТОРИЯ върви зад ИВАН в тъмна гора.

Зад нея проблясва огънчето от цигарата на БОРЯНА и се чуват стъпките ѝ.

БОРЯНА следи ВИКТОРИЯ с очи.

Тримата вървят по пътека в нощната гора.

Малките им фигури се изкачват на върха на огромен водопад от камъни с човешки размер (*морените*).

ВИКТОРИЯ едва си поема дъх.

ИВАН и БОРЯНА дишат зад нея.

Тримата дишат тежко, накрая дъхът им се успокоява.

ВИКТОРИЯ вдига поглед.

Небето е изпъстрено със звезди. Луната е пълна.

ВИКТОРИЯ дълго гледа небосвода.

БОРЯНА я гледа и също вдига поглед към нощното небе.

ВИКТОРИЯ (СЛЕД ИЗВЕСТНО ВРЕМЕ)
Какво е Господ?

ИВАН и БОРЯНА свалят очи и не успяват да реагират.

156. ИНТ. ГАРСониерата на ДИМА. НОЩ

В гарсоньерата на ДИМА всичко е пакетирано: дрехите са в найлонови чували, предметите и книгите в кашони.

Мебелите са покрити с бели чаршафи.

ВИКТОРИЯ спи на леглото на ДИМА, свита в ембрионална поза. Не се чува нито звук.

БОРЯНА седи край масата, разсипана от умора. Спуска ръкавите на дрехата си и стои.

Поглежда ВИКТОРИЯ, заслушва се, притеснена.

Изправя се и се приближава до ВИКТОРИЯ.

Навежда се, гледа дали диша и се опитва да я чуе. В съня си ВИКТОРИЯ дълбоко си поема дъх.

БОРЯНА се изправя.

Погледът ѝ се плъзва по глобуса и спира върху бележките нахвърляни върху нощното шкафче на ДИМА.

БОРЯНА ги взима. Разглежда ги, чете. Очите ѝ се насълзяват.

157. ИНТ. ГАРСОНИЕРАТА НА ДИМА - БАНЯ. НОЩ

БОРЯНА се затваря в банята.

Вътре, седнала на ръба на старата вана, отново поглежда бележките.

Очите ѝ бягат по една от тях: *„Но тя беше толкова тъничка... Може като съм я прегръщала, по погрешка да съм прегръщала повече себе си...“*

158. ИНТ. АП. НА ВИКТОРИЯ - ВСЕКИДНЕВНА. ДЕН

ВИКТОРИЯ е вперила поглед в екрана на телевизора:

Архив: Море от ХОРА е заляло пространството между Мавзолея и двореца. Площадът се е люшнал в мълчание.

При двореца е изложен портрет на ТОДОР ЖИВКОВ, с черен креп в ъгъла. Под него е отвореният ковчег с мъртвото му тяло. До него са най-близките му ХОРА, в траур.

Множеството е главно от ВЪЗРАСТНИ ХОРА, с трептящи в ръцете им червени знаменца.

В стаята БОРЯНА тревожно следи реакциите на ВИКТОРИЯ.

159. ЕКСТ. ГРОБЪТ НА ТОДОР ЖИВКОВ. ЗАЛЕЗ

Лицето на ВИКТОРИЯ над червени цветя.

Гробът на ТОДОР ЖИВКОВ е покрит със стотици червени карамфили. ВИКТОРИЯ поставя глава сред тях, в пълна тишина.

ВИКТОРИЯ слуша тишината.

Поставя ръката си върху цветята, сякаш се сбогува с някого и с нещо.

160. ЕКСТ. ЖИЛИЩЕН БЛОК - ВХОД. СУТРИН

В двете кръгли дупки на пощенската кутия се вижда цветно парче хартия. БОРЯНА отключва и изважда намачкана картичка. Поглежда я.

Венециански канал. Гондола. Мост. (Фотографията от плаката в стаята на СТЕФЧО). На гърба ѝ с по детски

разкритен почерк пише: „До Венеция са САМО 1254 км“.

БОРЯНА изтръпва. Очите ѝ се пълнят със сълзи.

161. ЕКСТ. ПЛ. „БАТЕНБЕРГ“ - МАВЗОЛЕЙ. ДЕН

Архив: Чува се страховит тътен.

Страдата на Мавзолея тъжно се килва на една страна. Следва втори взрив и още един, след което страдата тъжно се свлича, като убит слон.

162. ЕКСТ. ПЛ. „БАТЕНБЕРГ“ - МАВЗОЛЕЙ. ДЕН

ВИКТОРИЯ е зад ограждение до площада на Мавзолея.

Падането на страдата произвежда такъв невъобразимо голям облак прах, като че целият свят се губи в него.

ВИКТОРИЯ плавно потъва в облака прах. В началото се опитва да не вдишва и затваря очи...

Постепенно обаче разтваря стиснатите си в юмруци длани, отваря невиждащите си очи и дълбоко вдишва.

С полепнала по страните прах, там, където са се стичали сълзите ѝ, ВИКТОРИЯ се отказва да се бори и бавно се отпуска назад, предава се, край.

ВИКТОРИЯ е на път да „изчезне“ от света, когато:

От прашната мъгла изплува ЖЕНСКА ФИГУРА - БОРЯНА и просто хваща дъщеря си за ръка... Този жест на първа близост между двете, задвижва времето назад, ръцете им се преобразуват в черно-бял, архивен образ:

163. АРХИВ

От този момент започва и пътешествие обратно във времето - отзад-напред, през най-важните моменти от случилото се в Света през изминалите години:

От падането на Берлинската стена, през екзекуциите на диктатори, Папата, „Фloyd“, безкрайните ядрени опити, смяната на президенти, Статуята на свободата на площада в Пекин, стотици хиляди искащи свобода...

Сред тях са и образите от изстрадания български преход - гневните протести, усмихнатите и възторжени лица, вдигнатите в знака на победата пръсти...

И смесица от познати, жестоки и нежни моменти между

ВИКТОРИЯ и БОРЯНА, назад, до самото начало на историята:

164. ИНТ. ГАРСОНИЕРАТА НА ДИМА - БАНЯ. ИЗГРЕВ

10 ноември, 1979 година

10 години преди падането на комунизма в Европа

През прозорчето на банята се вижда претъпкан градски автобус, с рев пресича шосето. ИВАН тича, за да го хване.

ИВАН (КРЕЩЕЙКИ)

Искам момиче!

БОРЯНА затваря прозорчето.

165. ИНТ. ГАРСОНИЕРАТА НА ДИМА. РАННА УТРИН

ДИМА оправя леглата.

Вратата на банята се открява. Отвътре се подава ръката на БОРЯНА.

БОРЯНА (З.К.)

Дай ми кърпата...

ДИМА тъкмо изтупва завивката на БОРЯНА и ИВАН.

БОРЯНА излиза от банята, за да си вземе кърпата.

В този момент ИВАН, останал без дъх, покрит с прах, се лепва за прозореца в кухнята. Говори разпалено, но БОРЯНА не го чува.

Тогава ИВАН прави знака на победата с пръсти: V - като двама, V - като свобода, V - като Венеция и V... като Виктория.

КРАЙ

НАДПИС:

НА МАЙКА МИ